

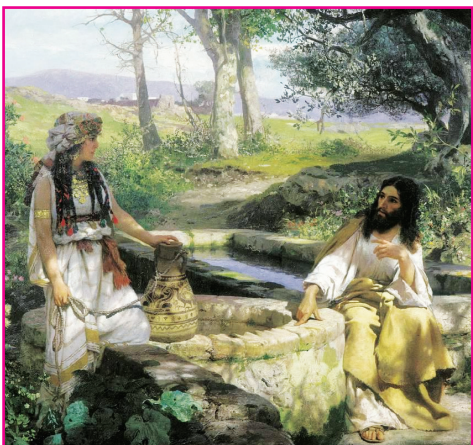

Вічний Скарб

www.lifefsource.com.ua

«Тв пізнаєш, що Господь, Бог твій, – Він той Бог, той Бог вірний, що стереже заповіта та милість для тих, хто любить Його, та хто додержує Його заповіді на тисячу поколінь...» (П. Зак. 7:9).

ЗУСТРІЧ З ІСУСОМ ЗМІНЮЄ ЖИТТЯ

Що відбувається з людиною під час знайомства з Богом? Що передує цій зустрічі і що стається після неї?

2

ПРАВО НА ЕВТАНАЗІЮ

Кожен важкий момент у житті – це привід звернутися до Бога і можливість отримати дивовижну відповідь на молитву.

4

СХОДЖЕННЯ ЗАВДОВЖКИ З ЖИТТЯ

Життя дається один раз, і хочеться його прожити достойно. Однак, як на мене, воно скоріше схоже на круту високу гору, і кожна людина повинна підкорити свою вершину.

5

«ДОРОГАМИ ХРИСТІАНСТВА»

1 березня на телеканалі «Надія» стартував новий масштабний проект

6

НАПОЇ, ЩО ВІДНІМАЮТЬ ЕНЕРГІЮ

На думку медиків, енергетичні напої – не більш ніж вітамінні заміники кави, тільки небезпечний для здоров'я.

9

ДІТЯМ ПРО РОБОТУ СЕРЦЯ

В грудях день і ніч воно. Тихо чути стук його. Хай же завжди воно б'ється, Хай життя щасливе летиться.

10

ЛІКАРСЬКІ ВЛАСТИВОСТІ СУНИЦІ

Суниця лісова називається ще поземкою, ягідником. Ця рослина високо цінується як полівітамінний засіб при авітамінозах і порушенні обміну речовин, при цукровому діабеті, ожирінні, фурункульозі, зобі та рахіті.

11

ДІЗНАЙСЯ ПЕРШИМ

12

Чи чує Бог молитви грішника?

ЗАПИТАННЯ: Іноді мені здається, що Бог не чує мої молитви, бо я занадто грішна. Це правда? Може, попросити когось іншого молитися за мене?

ВІДПОВІДЬ: Розпочнемо з того, що на землі немає жодної безгрішної людини. Усі ми грішні. Біблія говорить: «Адже всі згрішили й позбавлені Божої слави» (Римл. 3:23). Питання полягає в тому, як Бог ставиться до грішників: чи відвертається від них, чи все ж приходить їм на допомогу. Ісус Христос прийшов у наш світ, щоб показати людям Бога, Його характер і ставлення до людей. У Євангелії ми бачимо, що Ісус був відкритий і готовий до спілкування з грішниками, які шукали Його допомоги і вірили Йому. Він говорив: «Не здорові потребують лікаря, а хворі. Я прийшов кликати не праведників, а грішників» (Марка 2:17), а також: «Того, хто приходить до Мене, Я не вижену геть» (Івана 6:37). Тому можна з упевненістю сказати, що жодна щира молитва до Бога, вимовлена в покорі душі, не залишиться непочутою. Усе Небо радіє, коли ви особисто звертаєтесь до Бога і відкриваєте перед Ним своє розкаєне серце. Він радий пробачити вас і стати вашим Другом.

Утім є ситуації, коли Бог говорить: «Бо то тільки переступи ваші відділювали вас від вашого Бога, і ваші провини ховали обличчя Його від вас, щоб Він не почув» (Ісаї 59:2). Це гірка правда: людина, яка, знаючи Бога, свідомо грішить, порушуючи Його заповіді, яка не розкаюється у своїх гріхах і хоче лише використувати Бога у своїх цілях, не може розраховувати на Його допомогу. Обдурити Бога неможливо.

Що ж робити? Попросити іншу людину молитися замість вас? Лицемірові та цинічному грішникові, який не бажає каятися, це не допоможе. Треба просто послухатися поради Ісуса Христа: «...Вийди до своєї кімнати і, замкнувши свої двері, помолися до свого Отця в тайні, – твій Отець, що бачить і таємне, віддасть тобі [явно]» (Матв. 6:6). Тому що «Господь зламано-сердим близький, і впокорених духом спасає» (Псал. 34:19).

Наталія Вороніна

Мудрі думки

Якщо ми не можемо спокійно вислухати похвалу на адресу нашого суперника, то в нашому серці ще багато того, що не гідне Царства Небесного.

Грамматика вчить нас, що особові займенники бувають трьох осіб: перша особа – я, друга особа – ти, третя особа – він. Християнська грамматика абсолютно протилежна: перша особа – Він (Господь), друга – ти (ближній), і третя – я.

Минуле повернути неможливо, зате почерпнути уроки з минулого – корисно.

Не вживай поганих слів, адже хорошими, чистими словами можливо виразити всі почуття душі.

Що відбувається з людиною під час знайомства з Богом? Що передує цій зустрічі і що стається після неї? Щоб відповісти на ці запитання, звернемося до Святого Письма і розглянемо три біблійні історії, у яких головні дійові особи – жінки.

Христос та самарянка.
Генріх Семирадський.

Перша історія записана в Євангелії від Івана 4:4–30. Жінка-самарянка за своїм звичаєм прийшла до криниці за водою. Вона навіть не думала, що зустріне Того, Хто змінить її життя. Щоправда, вона навіть не відчувала потреби щось змінювати. Здавалося, усе, що їй треба, у неї є. Тому спочатку вона бачила в Ісусі лише спраглого, запиленого, втомленого подорожнього. Але незабаром жінка дізналася, що це – незвичайний Подорожній. Він розповів їй про живу воду, і в неї прокинулося відчуття спраги. «Пане, дай мені цієї води...» – просить жінка в 15-му вірші.

Багато людей живуть звичайним життям. Вони займаються буденними справами і навіть не замислюються над тим, що є щось краще, ніж те, що вони мають. Вони змирилися зі своїм становищем. Словом, люди звикли до гріха, який живе в них і навколо них. Вони звикли до несправедливості, обману, зла, неначе так і повинно бути. Але що б вони відчували, якби дізналися, що є щось краще?

Що відчула жінка, коли почула про живу воду? У неї з'явилось відчуття спраги, і вона зрозуміла, що потребує цієї води. Під час розмови з Ісусом вона побачила, що її Співрозмовник не такий, як усі. Коли людина зустрічається з Христом і вступає у спілкування з Ним, то починає розуміти, що в Христі є те, чого їй бракує.

Кожен з нас, мабуть, бачив або чув рекламні тексти, частиною яких були слова: «Пропонуємо справжню продукцію», «справжню освіту», «справжній шлюб», «справжній успіх» або «справжнє щастя». Ми швидко відгукуємося на таку рекламу, адже нам пропонують щось краще. Це говорить про те, що десь у глибині душі в нас є ця спрага. Чому вона є? Тому що одного разу, ще в Едемі, ми втратили справжнє Джерело життя. Ми втратили Христа – Джерело живої води, справжнє щастя. І до цього дня звикли обходитися без Нього. Але коли ми нині зустрілися з Христом, то зрозуміли, що можемо знайти те, що втратили. Так прокидається спрага. Коли ми зустрічаємося з Христом і отримуємо від Нього дари, то бачимо, що ці дари набагато кращі, ніж ті, що пропонує світ. «Скрізь є люди, які відчувають незадоволення. Вони жадують чогось такого, що може задовольнити потреби душі. Тільки Христос може задовольнити цю

Зустріч з Ісусом змінює життя

Тетяна Гнатюк

потребу. Потреба світу, "Бажання всіх народів", – це Христос. Божественна благодать, яку лише Він може дати, – ось та жива вода, яка очищає, оживляє і напоює душу.

Ісус, звичайно, не мав на увазі, що людині достатньо лише одного ковтка води життя. Той, хто хоч раз скуштував від любові Христа, постійно прагнути-ме її. Нічого іншого Йому вже не потрібно. Багатство, слава й задоволення цього світу не приваблюватимуть його. Душа благає: "Я потребую Твоєї благодаті знову", і Той, Хто відкриває потребу душі, завжди готовий вгамувати її голод і спрагу. Людські сили вичерпаються, земні опори захитаються, чаші спорожніють, водоймища висохнуть, але наш Спаситель – це невичерпне Джерело. Ми можемо постійно пити з цього Джерела, і ніколи його запаси не вичерпаються. Той, у кому живе Христос, має в собі джерело благословення – "Джерело води, що тече в життя вічне". Тільки з цього Джерела він може черпати силу і благодать для всіх своїх потреб" (Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 187). «Скуштуйте й побачите, який добрий Господь» (Псал. 33:9).

Чи дав Христос цій жінці дар води живої? Так. Але перш ніж вона отримала цей дар, сталося ще дещо. «Несподівано Ісус змінив тему розмови. Перш ніж ця душа зможе прийняти дар, який Він бажав дати їй, вона мала усвідомити свій гріх і потребу в Спасителі. Жінка здригнулася. Таємнича рука перегортала сторінки її життя, відкриваючи те, що видавалося їй надійно прихованим від сторонніх очей. Хто ж був Той, Кому були відомі таємниці її життя? Вона подумала про вічність, про суд, що має колись відбутися і на якому відкриється все приховане, – і її сумління прокинулось» (Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 187, 188). Свіість жінки пробудилася. Уявіть собі, що ви зустрілися з Тим, Хто знає про вас усе. Як би ви себе почували? Уже нічого приховувати – все відкрито. Ви стоїте перед Ним – такі, як є, без маски. Згадайте, коли хтось із людей дізнавався про вас щось таємниче, що ви відчували? Часто сором, провини, чи не так? Христос усе знає, Він знає усі наші гріхи. Як ви думаєте, це добре чи погано?

Коли під час першого знайомства нам відкривається Його характер і ми бажимо пізнати Його ближче, то все, що ми бачимо в Ньому, нам починає подобатися. Коли ми ще дізнаємо-

ся, що Він знає всі наші гріхи і ці гріхи Йому неприємні, ми не захочемо робити Йому боляче, ми побажаємо залишити їх. Це називається покаяттям. Саме покаяття потрібне людині перед тим, як отримати живу воду. «Коли жінка слухала Христа, невимовна радість охопила все її єство. Дивовижне одкровення змусило її серце тріпотіти. Покинувши біля криниці свій глек, вона повернулася у поселення, аби повідомити радісну звістку іншим. Ісус знав про це. Те, що вона залишила посудину з водою, безпомилково свідчило про вплив Його слів. Її душа горіла бажанням отримати воду життя. І вона забула, навіть прийшла до криниці, забула про те, що потрібно було напоїти Спасителя. Переповнена радістю, вона бігла додому, кваплячись поділитися із сусідами дорожочним світлом, що осяяло її».

"Підійти, подивіться на Людину, Яка сказала мені все, що я зробила, – кликала вона всіх зустрічних. – Чи Він не Христос?" Новина схвилювала людей. Обличчя жінки прямо світилося, увесь її вигляд змінився. Багато хто захотів бачити Ісуса. "Вони вийшли з міста і пішли до Нього" (Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 191).

Після зустрічі з Христом змінилося життя не лише цієї жінки, але і багатьох її земляків. Вони отримали живу воду і «вгамували свою спрагу».

Звернемося до іншої історії, яка теж описує зустріч із Христом. Інша жінка, й інші обставини. Ця історія описана в Євангелії від Матвія 9:20–22. На відміну від самарянки, яка спочатку не відчувала потреби в Спасителі, ця жінка мала велику потребу. Чи знайоме вам почуття безнадії? За часів Ісуса Христа, як і в наш час, було немало людей, що втратили надію. І ця жінка – одна з них. «Усі кошти вона витратила на лікування, але наостанок лікарі сказали, що її хвороба невиліковна. Однак надія воскресла, коли жінка почула про вчинені Христом зцілення. Вона була впевнена, що стане здоровою, якщо тільки зможе підійти до Нього. Страждаючи і знемагаючи, вона прийшла на берег моря, де Він навчав, і спробувала проштовхнутися крізь натовп, але марно. Вона йшла за Ним від дому Левія Матвія, але й цього разу не змогла наблизитися до Нього. Нещасна почала вже втрачати надію, як раптом Ісус, прокладаючи Собі дорогу крізь натовп, опинився біля неї».

Немає такої людини, яка б не пережила розчарувань і в житті якої не було б печалей, болів і самотності. «Чому зі мною сталася така біда?», «Як міг люблячий Бог допустити цю трагедію?», «Можливо, Він помер?», «Чому Його називають добрим, милостивим і довготерпеливим, якщо щодня люди терплять невимовні страждання?»

Багато людей сталять такі запитання. До того ж ставлять їх як ті, що ненавидять Бога, так і християни, яких збентежили і збили з пантелику розчарування. Коли приходить біда, для людини природно ставити запитання, сумніватися і шукати винних.

Проте Бог ніколи не обіцяв нам безтурботного існування. Він знає, що тимчасові страждання в цьому житті необхідні нам, щоб приготувати нас для майбутнього життя. Святе Письмо прямо говорить: «Адже всі, що в Ісусі Христі бажають жити благочестиво, будуть переслідувані» (2 Тим. 3:12), «Бо кого Господь любить, того й карає...» (Євр. 12:6).

До того ж ми бачимо, що нехристияни теж страждають і терплять невдачі. Здебільшого це наслідки їхніх власних гріхів. Ми не можемо уникнути дії закону причини і наслідку. Деякі лиха відбуваються внаслідок неучтвта і людської зіпсованості. Через необачність того, хто кинув у недовзведеному місці непогашену цигарку, землі і все живе на них знищуються пожежами. Коли трапляються подібні катастрофи, багато хто вважає, що така воля Божа. Дехто навіть вірить, що будь-яке лихо – це покарання, послане Богом.

Проте Христос одного разу спростував теорію про те, що всі лиха – це «покарання від Бога», коли разом з учнями зустрів чоловіка, сліпого від народження. Учні запитали Христа: «Учителю, хто згрішив: він сам, чи батьки його, що сліпим він народився?» Ісус відповів: Ні він не згрішив, ні його батьки» (Івана 9:2, 3). І після того, як Ісус сповістив, що Пилат знищив групу галилеїців, які прийшли поклонитися Богові, Христос запитав слухачів: «Чи ви думаєте, що

оці галилеїці, які так постраждали, були більш грішні від інших галилеїців? Ні, кажу вам; але якщо не покається, то всі так само загинете. Або ті вісімнадцять, на яких упала силоамська вежа і побила їх, чи думаєте, що вони були більше винні від усіх, що проживають у Єрусалимі? Ні, кажу вам; але якщо не покається, то всі отак загинете!» (Луки 13:2–5).

Окрім тих лих, що відбуваються внаслідок людських помилок, природні катастрофи теж спричиняють страждання і смерть. «Він (сатана) робить це сьогодні. Сатана повсюди виявляє свою силу в нещасних випадках, різних стихійних лихах на воді й суші, у великих спустошливих пожежах, руйнівних ураганах, страшних бурях на водних просторах, гігантських хвилях цунамі й нечуваних землетрусах. Він винищує дозріваючі посіви, внаслідок чого приходять голод і злидні. Він отрує повітря смертоносними інфекціями, і тисячі людей гинуть від епідемії» (Е. Уайт. Велика боротьба, с. 589, 590).

Ось вона – сприятлива нагода! Великий Лікар – поруч. Але від хвилювання жінка не змогла заговорити до Нього і тільки на мить побачила перед собою Його постать. Боячись втратити, можливо, єдиний шанс на зцілення, вона рушила вперед, говорячи собі: «Якщо лише доторкнуся до Його одягу, – одужаю!» Коли Ісус проходив біля неї, вона кинулася вперед, ледве встигнувши доторкнутися до краю Його одягу. Цієї ж миті жінка відчула, що зцілена. У тому єдиному дотику зосередилася уся її віра; тієї ж миті біль і хвороба поступилися місцем силі й повному видужанню» (Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 343).

Цікаво зазначити те, що Христос знав кожну її думку, і Він попрямував туди, де вона стояла. Він бачив її велику потребу і допомагав їй проявити свою віру. Ісус йде назустріч будь-якій людині, але особливо поспішає назустріч тим, хто відчуває потребу. Якщо Христос вийшов назустріч самарянці, яка не відчувала потреби, то як Він може залишити ту душу, яка зневірилася?

Багато людей, опинившись у безвиході, випробували немало засобів для вирішення своїх проблем, але опинилися біля розбитого корита. Можливо, вони й отримали тимчасову допомогу, але їхні проблеми не зникнуть до тих пір, поки вони не зустрінуться з Христом і не повірять у Його силу. У цієї жінки вже нічого не залишилося. Єдиною її надією був Христос, і вона повірила, що Він зможе їй допомогти. Погляньте на дії Ісуса. Він знав про її хворобу, Він пішов назустріч, допоміг жінці проявити віру і, врешті-решт, вирішив її проблему. Усе дуже просто! Утім як мало людей діють так, як ця жінка, і тому залишаються один-на-один зі своїми бідами.

Христос ішов назустріч цій жінці. Він завжди першим іде нам назустріч, незважаючи на те, відчуваємо ми в Ньому потребу чи ні. Христос завжди з'являється в потрібний момент! Чи помічали ви, як у найважчий момент життя на ваш відчайдушний крик про допомогу приходить негайна відповідь від Бога? Христос у відповідь на наше благання про порятунок посилає нам допомогу – ангелів, людей, обставини, слова. Він робить усе, аби нас спасти!

Коли Бог витягує людину з прірви відчаю, як ви думаєте, що відчуває врятована людина? Що вона відчуватиме до свого Спасителя? Вдячність! Чи змі-

нилося життя цієї жінки після зустрічі з Ісусом? Так, у неї почалося нове життя. Вона отримала не тільки фізичне здоров'я. Вона отримала духовне зцілення.

Третя біблійна історія. Ще одна жінка. У цієї жінки була така ж проблема, як і у всього людства – гріх. Прочитайте 8-й розділ Євангелія від Івана, вірші 3–11. «Жінка стояла перед Ісусом, зіщулюючись від страху. Його слова: «Хто з вас без гріха, нехай перший кине на неї камінь» – пролунали для неї смертним вириком. Вона не насмілювалася подивитися на Спасителя, а тільки мовчки чекала вирішення своєї долі» (Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 462). Вона була винна в перелюбі.

Ви коли-небудь відчували почуття провини? До чого воно може привести? Не тільки до відчаю, депресії, суїциду. Відчуття провини може привести вас до покаяння. Якщо ви провинилися перед людиною, що ви можете зробити, щоб загладити свою провину? Вибачитися, зробити добру справу, щось подарувати. А як же Бог? Бога ми не бачимо. Ми не можемо підійти до Нього, як до людини. Як тоді нам дізнатися, пробачив Він нас чи ні. А може, простіше було б загладити свою провину добрими справами? Гамувати, обмежувати або катувати себе? Мартін Лютер робив щось подібне і настільки змучив своє тіло, але жодного душевного спокою при цьому не отримав, лише «заробив» хворобу, від якої не міг позбутися впродовж усього життя.

Жінка, яка винила перелюб, підлягала суду, смертній карі. Чи могла вона, чекаючи першого каменя, загладити свою провину добрими справами? Чи міг лежачий паралітик, який мучився від почуття провини, чинити добрі справи? У Мартіна Лютера була така можливість, а в них не було. У світі є чимало людей, які несуть тягар гріха, провини, але в них немає можливості виправити хоч щось. Невже для них немає надії?

Слава Богу за те, що Він бачить наше серце і знає ті обставини, які привели нас до гріха. Він бачить, чи щире наше покаяння. Ісус знав, що коїлося в душі цієї нещасної жертви. І що Він зробив? «І тоді вона почула слова: «Я тебе також не засуджую. Іди й відтепер більше не гріши». Її серце зворушилося, і, впадши до ніг Ісуса, захилинаючись від ридань, із вдячністю та гіркими сльозами вона покалася у своїх гріхах.

Це стало для неї початком нового життя – життя чистоти і миру, присвяченого служінню Богові. Урятувавши цю грішну душу, Ісус учинив більше чуда, ніж зцілення найтяжчої тілесної недуги. Він зцілив духовну хворобу, яка призводить до вічної смерті. Ця розкажана жінка стала однією з найвірніших Його послідовниць. Любов'ю і повним самопожертви посвяченням вона відповіла на Його вибачну милість.

Прощаючи цю жінку та заохочуючи її до кращого життя, Ісус відкрив красу Своєї досконалої праведності. Не виправдовуючи гріха та не применшуючи її вини, Він прагнув не осудити, а спасти. Світ ставився до цієї пропащої жінки з презирством і глузуванням, але Ісус сказав їй слова вітхії і надії. Безгрішний співчуває слабкості грішниці й простягає їй руку допомоги. У той час, коли лицемірні фарисеї звинувачують, Ісус каже: «Іди й відтепер більше не гріши!» (Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 462).

Такі зустрічі грішників з Христом відбуваються і в наш час. Грішники приймають прощення, стають новими людьми. Тепер вони люблять те, що раніше ненавиділи, і ненавидять те, що раніше любили. Норовливі та самовпевнені стають лагідними та покірливими серцем; пихаті та гордовиті – серйозними та скромними; аморальні – благочестивими; п'яниці – непитущими; розпусники – цнотливими людьми. Ось що відбувається з тими, хто зустрівшись із Христом, приймає Його як Свого особистого Спасителя. Крім того, вони набувають душевного спокою і справжньої радості, які так необхідні кожній людині.

Можливо, одна із цих історій нагадала вам вашу зустріч із Христом. У кожного ця зустріч по-своєму дивовижна. Як далі склалося життя в цих жінок? Ми не знаємо. Утім в одному ми можемо бути впевненими: їхнє життя змінилося! А як щодо нашого життя? Чи змінилося воно після зустрічі з Христом? Добре, якщо так. Але Бог не бажає, аби ми задовольнялися лише однією зустріччю. Він бажає, щоб такі зустрічі відбувалися щодня, і тоді наше життя буде прекрасним! Таким чином ми підготуємо до ще дивовижнішої події – зустрічі з Ісусом на хмарах. Чи бажаємо ми зустрітися з Ним на хмарах і отримати вічне життя? Для цього потрібно частіше зустрічатися з Ним тут, на землі!

Таємні гріхи

«А помилки хто зрозуміє? Від таємних очисти Ти мене» (Псал. 19:13)

На міжнародних змаганнях з академічної греблі стався такий випадок. Багато вболівальників віщували перемогу всесвітньо відомій команді гребців. Але яким було розчарування публіки, коли їхні улюбленці – сильна, дружна, прославлена команда – добралися на цей раз до фінішу останніми. Глядачі свистіли, кричали, тупотіли ногами, махали їм своїми речами. Спортсмени гребли з усіх сил, та, на жаль, усі їхні зусилля були марними. Вони прийшли останніми.

Усі зусилля виявилися даремними. Гребці витягнули свого човна на берег. Пригнічені, вони ніяк не могли повірити, що програли. Нарешті, вирішили з'ясувати причину своєї невдачі.

Старанно обстежуючи човен, вони виявили прив'язаний до носової частини великий камінь вагою 15 кг. Хтось, не бажаючи славетним гребцям перемоги, таємно прив'язав їм такий вантаж. Тепер стало ясно, що заважало гребцям під час змагань.

Псалмист Давид кличе до Господа такими словами: «А помилки хто зрозуміє? Від таємних очисти Ти мене» (Псал. 19:13). Є таємні гріхи, це відомо всім, є вони в мене і в тебе. Але таємними вони є тільки для людських очей.

Від Господа не можливо заховати жодного гріха. Він бачить наше серце і знає наше прагнення духовно рости. Ми докладаємо зусиль, але все безуспішно. А секрет простий. Почасти таємний гріх, як камінь, тягне нас на дно. Якби ми визнали цей таємний гріх і звільнилися від нього, наскільки б легко стало нам рухатися вперед!

Твій ближній

Угольний післявоєнний час в училищі були дуже мізерні пайки. Два нерозлучні товариші, прийшовши в їдальню на вечерю, помітили, що сьогодні до чаю подали особливо маленький шматочок цукру. Один із друзів подумав: «Одного шматочка все одно не вистачить, щоб засолодити цілу склянку чаю». І вправно вчинив те, що задумав.

Думки другого товариша були аналогічними. Він теж любив свого друга і побажав надати йому цього вечора особливе задоволення. Коли друг на хвилину відвернувся, у його склянку одразу ж опустили шматочок цукру.

Обидва товариші із задоволенням пили чай і кожному з них він здавався особливо солодким від взаємної любові до свого ближнього.

«Любіть один одного по-братерськи; пошаною один одного випереджайте» (Римл. 12:10).

Добра порада

«Мудрість із тим, хто радиться» (Прп. 13:10).

Як важко я переживав постійні сварки моїх сусідів, які навіть вихідних не визнавали! Із самого ранку і до пізньої ночі всі розмови велися лише на максимально підвищених тонах. Просто важко визначити: вони постійно лаються чи просто голосно розмовляють. І раптом стало тихо, неначе хтось їм підмінив голоси. Що ж могло статися з моїми сусідами? Довіряв я своїй дружині піти в розвідку і дізнатися, чи часом хтось не начаклював. Із нетерпінням я чекав повернення дружини, і ось що вона розповіла:

– Справді, життя в них було нестерпне. Постійні сварки. Характерно, що дружина вважала, що у всьому винен чоловік, а чоловік вважав, що у всьому винна дружина. Ось так протягом десяти років вони звальювали провину один на одного.

Дружина, врешті-решт, не витримала і вирішила подати на розлучення. Але при цьому хотіла помститися чоловікові за всі прикросі, за зіпсоване життя. Прийшла за порадою до найдосвідченішого юриста. Юрист уважно вислухав і порадив:

– Намагайтеся рівно шість тижнів ставитися до свого чоловіка якнайкраще. Вставайте раніше, готуйте смачний сніданок, прасуйте сорочку, з роботи зустрічайте усмішкою, будьте ввічливою, привітною, слухняною, дякуйте за всі покупки, підтримуйте ідеальну чистоту на кухні та в квартирі. Через шість тижнів різко скажіть чоловікові: «Я тебе ненавиджу!» – і подайте на розлучення. Він цього не витримає.

Так вона і поводитися ці шість тижнів, після чого ніяк не змогла сказати дорогому коханому чоловікові, що вона його ненавидить. За цих шість тижнів вона зрозуміла, що добро росте тільки на доброму ґрунті! І дуже шкодує, що раніше цього не зробила...

Умей прощати

Умей прощати, молись за обиджаних, Зло побеждай святым лучом добра, Иди без колебаний в стан прощающих, Пока горит Голгофская заря.

Учись прощати, когда душа обижена, И сердце – словно чаша горьких слез, И кажется, что доброта вся выжжена, Ты вспомни, как прощал людей Христос.

Умей прощати. Прощенье – это сила. А мечь – бессилья признак роковой. И камни непрощения в могилу, Мой друг и брат, не уноси с собой.

Учись прощати естественно, как дышишь, Как воду пьешь и ешь насущный хлеб, Ведь Бог тогда твои молитвы слышит, Когда в тебе горит прощенья свет.

Умей прощати. Прощать не только словом, Но всей душой, всей сущностью своей. Прощение рождается любовью В борениях молитвенных ночей.

Учись прощати. В прощенье радость скрыта, Великодушие лечит, как бальзам; Кровь на кресте за всех была пролита; Умей прощати, чтоб ты прощен был сам!

Микола Натес

На перший погляд може здатися, що зробити вибір між життям і смертю зовсім не важко. Будь-яка мисляча людина скаже: «Я вибираю життя і нічого окрім життя. Інші варіанти можете навіть не пропонувати». Однак те ж саме життя диктує нам свої умови, й іноді, всупереч бажанню серця, яке волає: «Я хочу жити!», ми вимушені зазирнути в обличчя смерті.

«Життя та смерть дав я перед вами...» (П. Зак. 30:19).

Після гріхопадіння Адама та Єви людська природа набула нової «властивості» – смерті. З одного боку, смерть – це прокляття, покарання за гріх. Але з іншого боку, якщо врахувати, що люди, свого часу проявивши непослух, нині в результаті дії гріха приречені на душевні та фізичні муки, то в такому випадку смерть можна розглядати як визволення від усіх тяжких болів, страждань, зрад і бруду. Напевно, багатьом доводилося чути від тяжкохворих людей: «Я втомився, хочу, щоб усе швидше закінчилося...» Тільки ніяк не можна змиритися зі смертю маленьких дітей або молодих батьків, які йдуть із життя, залишаючи своїх дітей сиротами. Минулого тижня мені прийшло повідомлення: «Вчора помер наш друг Олексій. Ліг спати і не прокинувся...» Людина середнього віку планувала, мріяла... І ні на що серйозне не хворіла, лягла – і не прокинулася. Ми не рідко отримуємо такі сумні новини. І знову постає запитання: «Чому?».

Як ви вважаєте, хвора людина має право знати свій діагноз, який не лише перекреслює всі її плани на майбутнє, але й все її життя? Хто може повідомити людину це? Якою має бути реакція хворого? Чи має людина право позбавити себе життя аби обірвати ланцюг безперервних мук? Хто повинен натиснути на кнопку «СТОП», якщо людина, яка страждає не в змозі зробити це сама? Щоб відповісти на ці запитання, звернемося до Біблії – наймудрішої книги на землі.

«Тими днями смертельно захворів був Езекія. І прийшов до нього Ісаї, Амосів син, пророк, і сказав до нього: "Так сказав Господь: Заряди своєму домові, бо ти вмираєш і не будеш жити"» (Ісаї 38:1). Ми бачимо, що Бог посилав пророка Ісаю до царя Езекії в час розквіту його правління. Через пророка Бог говорить, що хвороба, на яку він хворіє, приведе його до смерті. Як сприйняв Езекія звістку про свою смерть? У книзі пророка Ісаї записана молитва царя. Вона складається лише з одного речення. Довше цар просто не міг молитися. Написано, що він ридав. Крах надій, порожнеча, розчарування, образа на Бога, страх – ось що переживає людина, перебуваючи в такому стані. Чи було жорстокістю з боку Бога повідомити царя про час його смерті? Бог проявив Свою милість до Езекії, сказавши йому, що наближається його

останній день. Це величезна перевага для людини – знати, скільки їй залишилося часу. Цар скористався цією перевагою і впросив у Бога продовження життя.

Кожен з нас має право знати правду про стан свого здоров'я. Якщо в нас немає можливості продовжити наше життя, то слід правильно використати той час, який нам залишився. Хворий повинен встигнути зробити всі необхідні приготування, які від нього залежать. По-перше, йому слід правильно використати решту свого життя. Він може застосувати більш інтенсивне або знайти більш ефективне, прийнятне для нього лікування. Існує безліч прикладів, коли завдяки своєчасному, правильному лікуванню або додатковому обстеженню, найстрашніші діагнози не підтверджувалися. По-друге, хворий повинен потурбуватися про своє майно. Необхідно, якщо це можливо, зробити так, щоб у спадкоємців – близьких людей, родичів, друзів – опісля не було розбіжностей, непорозумінь і судових розглядів. По-третє, хворому слід вибрати для себе близьку людину, яка прийматиме рішення стосовно його подальшого лікування або ж його припинення. Це дуже важливо й необхідно в тому випадку, якщо хворий внаслідок важкого стану, не може виражати свою волю самостійно. Такою людиною може бути чоловік або дружина, близький родич, друг або хтось інший, кому хворий довіряє. І останнє: хворому необхідно привести до ладу своє духовне життя. І це – найголовніше. Адже найстрашніше не те, що людина помирає, а те, що помирає не розкавшись, не відновивши своїх стосунків з Богом, без надії на воскресіння з мертвих.

Якщо ви страждаєте тяжкою недугою, слід пам'ятати, що, можливо, потрібно, щоб хтось за вами доглядав. Тому вам знадобиться терпіння і смирення, щоб перенести страждання і полегшити іншим турботу про вас. Зробіть так, щоб вас пам'ятали. Пам'ятали з кращого боку. Будьте привітними в церкві, із сусідами. Говоріть людям приємні слова. Повторюйте слова зі Святого Письма – нехай вони залишалися в пам'яті слухачів назавжди. Заповайте дорогим вашою серцю людям свою Біблію, збірник псалмів, духовну літературу – нехай вони зберіга-

ють їх. Якщо вам доведеться покинути цей світ, то залиште після себе найкращі спогади. «Ліпше добре ім'я за багатство велике» (Прп. 22:1)

Хто може сказати людині про її хворобу? Лікар, фахівець, який може дати практичні поради, родич або пастор вашої церкви. Головне, що цією людиною має бути той, кому не байдужа подальша доля хворого. Якщо ви вирішили взяти на себе цей тягар, то не потрібно проводити підготовчих бесід.

У такий момент краще за все підбадьорити хворого, а плакати будете там, де вас ніхто не бачить. Пам'ятайте, що гарний настрій полегшує біль. Після того, як ви повідомите неприємну новину близькій вам людині, найкраще з нею помолитися. І не важливо, була ця людина віруючою чи ні, – у такі хвилини молитва завжди доречна. Молитва дасть людині можливість вхопитися за Божу руку. Хворому важливо знати, що ви будете з ним до кінця, що для вас не важлива ні робота, ні кар'єра, що ви будете боротися за нього. Скажіть йому про це.

Людина, яка бере на себе догляд за тяжкохворим, кладе на свої плечі нелегкий тягар. Вона «прив'язує себе» до хворого, відмовляється від своїх бажань, прирікає себе на втому і недосипання. Але як би важко не було, пам'ятайте: якщо ви будете поряд з людиною в її горі до самого кінця, то ніколи про це не пошкодуєте.

Чи маємо ми право вибрати смерть? Можливо, вам знайоме слово «евтаназія». Буквально це слово означає «добра смерть». Як християнину ставитися до цього поняття? Шоста заповідь Божого Закону говорить: «Не вбивай» (Вих. 20:13). Ця заповідь забороняє вбивати не лише інших, а й... себе. Бог не дав людині право штучно припиняти своє життя навіть тоді, коли людина смертельно хвора. Однак водночас хворий або близький йому люди мають право відмовитися від лікувальних заходів, якщо фізичні процеси в організмі підтримуються штучно і немає жодної надії на життя без апаратів, а також тоді, коли лікування тільки продовжує мимання і збільшує період страждань.

«Чим темніша ніч, тим яскравіші зірки, чим глибша скорбота, тим ближче

Право на евтаназію

«Життя прожити – не поле перейти», – кажуть у народі. Так, життя дається один раз, і хочеться його прожити достойно. Однак, як на мене, воно скоріше схоже на круту високу гору, і кожна людина повинна підкорити свою вершину. Наскільки успішним буде цей підйом, а після нього і спуск, залежить не тільки від нас, а й від тих, з ким ми будемо підійматися на вершину, спускатися вниз.

Сходження завдовжки з ЖИТТЯ

Марія Гафинець

Перші наші помічники під час підйому – батьки. Звісно, вони бажать своїм дітям тільки щастя і добра. Але що таке щастя для дітей? У кожної людини своя думка. Хтось вважає, що щастя – це престижна посада, багатство, слава... Утім для багатьох щастя – це передусім хороше здоров'я і хороші стосунки.

Безсумнівно, хороші батьки будуть робити все, аби їхня дитина була здоровою. Правда, щоб виростити дітей здоровими, батькам потрібно знати, а також практикувати, принципи здорового способу життя. Бо ж відомо, що незнання не звільняє від відповідальності. Гірко дивитися, як мама купляє солодкі напої, мотивуючи це тим, що дитині це подобається. Про яке здоров'я тут можна говорити?! Якби така мама хоч трохи мала уявлення про те, що сприяє здоров'ю, тоді на її кухні були б зовсім інші продукти. І діти з радістю б їли овочі та фрукти, а не плакали над тарілкою і просили чіпсів та цукерок.

Доведено, що здоров'я членів сім'ї значно більше залежить від правильного харчування, ніж від спадковості. Спадковість – це наче заряджений пістолет, але ми натискаємо на курок самі – нашим способом життя. Тому здебільшого саме від нас залежить, яке буде здоров'я в нас і в наших дітей.

Утім батькам потрібно турбуватися не лише про здоров'я своїх дітей, але й про їхнє виховання. Недарма кажуть: «Не хлібом єдиним». Кожна людина народжується егоїстом, і тільки розумне виховання, любов і терпіння матері вчать дитину правильно ставитися до людей, які нас оточують. А це значною мірою залежить від пріоритетів батьків.

Часто дорослі намагаються вбити дітям у голову, що потрібно добре вчитися, отримати хорошу освіту. Утім, на жаль, батьки почали менше турбуватися про хороший характер, розвиток у дітях доброти, бажання більше віддавати, аніж отримувати.

Коли в сім'ї починаються проблеми, то ми часом не розуміємо причини їх появи. А все тому, що любов охолола!

Багато хто вважає, що любов – це лише почуття. Але любов – це ще й дія. Коли люди зустрічаються, ходять на побачення, то не лінуються свої почуття підкріплювати вчинками: уважним ставленням, готовністю допомогти, квітами або іншими знаками уваги. Утім, одружившись, вони сподіваються, що почуття залишаться такими ж сильними і надалі, і для їхнього збереження нічого не роблять.

Підтримувати почуття потрібно протягом усього життя. Від цього залежить

те, як довго ми затримаємося на вершині кохання.

Проходять роки. Діти виросли, у них уже свої сім'ї, а ми вже граємося з онуками. Настав час спускатися вниз. Звісно, не хочеться! Людина може багато з чим змиритися, але тільки не зі смертю. Бог створив людину для вічності, і скільки б людині не було років, – вона каже, що мало прожила.

На спуску з наших вершин найбільшої турботи потребують старенькі батьки. Ось тут вони і отримують те, що вкладали в нас. Слава Богу, якщо батьки колись прищепили нам доброту, людяність, терпеливість, а не любов до грошей, розваг чи поганих звичок.

Святе Письмо говорить: «Отже, все, що тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, так чиніть їм і ви» (Матв. 7:12).

Однак буває й так, що, незважаючи на поганий приклад батьків, наше навернення до Бога змінило наш світогляд, і водночас змінилося й наше життя. Якщо, зрозумівши, в чому полягає істинний сенс життя, ми стали іншими, переоцінили наші цінності – тоді батькам пощастило, а разом з ними і нам, бо наші діти, дивлячись на те, як ми ставимось до своїх батьків, потім так само ставитимуться і до нас.

Молоді батьки! Пообіцяйте собі, що, отримавши від Бога прекрасний дар – дітей, ви, перш ніж навчити їх читати першу букву, навчіть їх «золотого» правила Ісуса. Повірте: дотримуючись цього правила, ваші діти будуть благословенними. І в старості ви в них не розчаруетесь. Ви будете щасливі бачити, що ваші діти засвоїли принципи людяності та доброти. А це саме те, що Бог очікує від кожного з нас!

Перш ніж навчити їх читати першу букву, навчіть їх «золотого» правила Ісуса.

Бог» (А. Майков). Кожен важкий момент у житті – це привід звернутися до Бога і можливість отримати дивовижну відповідь на молитву. Не втрачайте цієї можливості. Вірте Святому Письму, обітницям, даним Богом, і ви станете очевидцями виконання цих обітниць. Біблія говорить: «Всі провини твої Він прощає, всі недуги твої оздоровляє. Від могили життя твоє Він визволяє, Він милістю та милосердям тебе коронує. Він бажання твоє насичає добром, – відновиться, мов той орел, твоя юність! Господь чинить правду та суд для всіх переслідуваних» (Псал. 103:3–6). «Як хтось між вами страждає, хай помолиться. Як хтось тішиться, хай співає псалми. Як хтось між вами хворіє, нехай покличе пресвітерів Церкви, і хай помоляться над ним, намастивши його оливою в Ім'я Господнє. І молитва віри спасе хворого, і Господь підійме його, а коли він учинив гріхи, вони йому будуть прощені» (Якова 5:13–15).

Біблійний вірш – епіграф до роздумів – співзвучний нашій темі. «Сьогодні взяв я за свідків проти вас небо й землю, – життя та смерть дав я перед вами, благословення та прокляття. І ти вибери життя, щоб жив ти та насіння твоє» (П. Зак. 30:19). Людині запропанований вибір між життям і смертю, благословенням і прокляттям. Слово «життя» тут означає підкорення волі людини Божим заповідям. Звісно, можна сказати, що, поки людина живе на землі, у неї немає вибору. Рано чи пізно кожному доведеться померти, незалежно від того, хотіли вони цього чи ні. Смерті не побачать тільки ті, хто живими зустріне Христа. Коли в Біблії говориться про вибір між життям і смертю, мова йде про вічну долю людини – про те, чи буде вона жити у вічності. Бог дає людині право самій відповісти на це запитання. Адже в руках людини не одна кнопка «Стоп». Є й інша – «Так, Господи! Я хочу бути з Тобою». Найважливіше, що по-

трібно зробити, – віддати своє життя в руки Божі. Якщо ви бажаєте заповісти своїм дітям щось цінне, пам'ятайте: найцінніше – це вічність. Там «розплющуються очі сліпим і відчиняється вухо глухим, і буде співати безмовний язик, бо води в пустині заб'ють джерелом, і потоки в степу!» (Ісаї 35:5, 6). «Не буде там лева, і дика звірина не піде на неї, не знайдеться там, а будуть ходити лиш викуплені. І Господні викуплені вернуться та до Сіону зі співом увійдуть, і радість довічна на їхній голові! Веселість та радість досягнуть вони, а журба та зітхання втечуть!» (Ісаї 35:9, 10).

Там не буде більше ні лікарняних палат, ні крапельниць, ні ліків, ні милиць, ні інвалідних колясок. Там не буде ні болю, ні сліз, ні довгих, безсонних ночей... Що ж чекає нас у вічності? Можливо, там ми побачимо наших друзів, з якими ми були до кінця... І друзів, які були з нами...

На все свій час

Наш Бог – Бог, Котрий керує часом. На все, що існує на землі, Господь визначив свій час, свою «пору року». «Для всього свій час, і година своя кожній справі під небом», – говорить Еклезіяст (Екл. 3:1). І в наших стосунках з Богом є пори року.

Зима в стосунках з Богом. Це час підготовки, одкровення і вибору напрямку. Також зима – це час росту коріння. У цю «пору року» Господь хоче закласти в нашої душі міцну основу. Але це не час для збору врожаю.

Весна в стосунках з Богом. Це час орати, удобрювати ґрунт, сіяти насіння і висаджувати розсаду, інакше кажучи, сезон важкої роботи. Бог хоче, щоб ви почали приводити в дію свій план. Весна – теж не час урожаю.

Літо в стосунках з Богом. Літо – час інтенсивного росту. Час енергії та захоплення. Цієї пори люди всю свою увагу концентрують на справі, яку довірив їм Бог. Незважаючи на літню активність, ми бачимо лише початки врожаю. Але на зміну літу приходить інша пора – осінь.

Осінь у стосунках з Богом. Це час Божих жнив. Саме в цю пору року ми збираємо врожай. Переважно ми отримуємо значно більше, ніж очікували. Проте багато людей не можуть дочекатися осені. Часто вони зупиняються на півдорозі, тому що не знають, у якій порі знаходяться.

Якщо ми усвідомлюємо, що наш Бог установив на все свій час, то вчасно робимо те, що потрібно. Це усвідомлення спонукає нас із терпінням і наполегливістю продовжувати свою справу, не опускаючи рук до настання осені. Слово Бога істинне. Воно говорить: «Роблячи добро, не втрачаймо запалу, бо свого часу пожнемо, якщо не ослабнемо» (Гал. 6:9).

*Була весна, але мені хотілося літа,
Теплих днів і прогулянок на природі.
А влітку я про осінь мріяв –
Про різноколірне листя й прохолоду.
Настала осінь, а я думав про зиму:
Про виблискуючий сніг і радість канікул...
Я був дитиною і мріяв подорослішати,
Набутися свободи, поваги...
Мені було двадцять, але хотілося скоріше
Стати тридцятирічним, бути зрілим,
досвідченим.*

*Я досягнув середнього віку і почав скучати
За тим часом, коли мені було тридцять:
О, де моя молодість і дух свободи.
Я став пенсіонером, але хотів би
бути молодшим,
Повернути свій ясний розум, колишню
активність.
Моє життя проминуло, а я
Так і не отримав того, що хотів.*

Джейсон Леман

Справді, на все свій час і своя пора. Мудро використовуйте ту «пору року», яку визначив для вас Бог.

Ув'язнений раб

У Тоскані, Італія, біля підніжжя Альп, знаходиться знаменитий мармуровий кар'єр. Біля стіни кар'єру з мармурової скелі виступає вперед половина статуї – це «Ув'язнений раб», один із трьох рабів, що належать різцю Мікеланджело. Уже понад 500 років цей раб наполовину закутий в скелю. Із невідомих причин Мікеланджело покинув роботу, не закінчивши статуї. Відтоді раб чекає, щоб хтось витягнув його з мармурової брили.

Так само біблійний персонаж, який був паралізованим і лежав, чекаючи оздоровлення в купальні Витезда, є символом закутого людства, яке очікує звільнення. До свого «раба» Мікеланджело так і не повернувся. Але до закутого людства незабаром повернеться Той, Хто розпочав роботу звільнення! Він іде звільнити його і дати дар спасіння!

Сонячний годинник і віра

Хтось подарував дикунам сонячний годинник. Ті гідно оцінили подарунок і для його зберігання вибудували над ним дашок, але саме через це годинник став непотрібним.

Якщо ви вважаєте свою віру в Бога настільки дорогою і хочете її оберігати від щоденного використання, то користі із цього буде мало. Ваша віра закисне та заржавіє. Тож пускайте її в діло. Впустіть Бога у ваше життя. Хай ваша віра виявиться в добрих справах.

Сусіди

Один чоловік купив собі новий будинок – великий, гарний, з фруктовим садом. А поруч у старенькому будиночку жив заздрисний сусід, який постійно намагався зіпсувати новому сусідові настрій: то сміття під ворота підкине, то ще якусь гидоту витворить.

Одного разу прокинувся чоловік, котрий жив у великому будинку, у доброму настрої, вийшов на ганок, а там – відро зі сміттям. Взяв він відро, сміття викинув, відро вичистив до блиску, назбирав у нього найбільших, стиглих і смачних яблук і пішов до сусіда.

Сусід, почувши стук у двері, зловтішно подумав: «Нарешті я дістав його!» Відчиняє двері, сподіваючись на сварку, а чоловік простягнув йому відро з яблуками і сказав:

– Хто чим багатий, той тим і ділиться!

Дякую за час...

Один чоловік ще в дитинстві товаришував зі старцем – сусідом. Вони були найкращими друзями. Але час спливав, навчання в коледжі і захоплення, потім робота та особисте життя. Він був зайнятий сходовими, і в нього не було часу ні згадати минуле, ні навіть побути з найдорожчими для нього людьми. Згодом він дізнався, що сусід помер, і згадав: старенький багато чого навчив його, він намагався замінити йому батька, котрий загинув. Відчувши свою провину, він приїхав на похорон. Ввечері після поховання чоловік зайшов у порожній дім дідуся. Усе було так, як і багато років тому... Ось тільки маленька золота скринька, у котрій, за словами старенького, лежала найцінніша для нього річ, зникла зі стола. Він подумав, що хтось із родичів померлого забрав її, та вийшов з будинку. Але через два тижні чоловік отримав посылку. Побачивши на ній ім'я сусіда, він зніяковів і відкрив коробку. Усередині лежала саме та золота скринька. У ній був золотий кишеньковий годинник з гравіюванням «Дякую тобі за час, проведений зі мною». І він зрозумів: найціннішим для старенького був час, проведений зі своїм маленьким другом. Відтоді чоловік намагався проводити якомога більше часу зі своєю дружиною та сином.

Першого березня на телеканалі «Надія» стартував новий масштабний проект – цикл програм «Дорогами християнства». Передачі виходитимуть в ефір щосуботи о 19.30. Мета цієї духовно-просвітницької акції, як називають проект його автори, – показати глядачам, що вся історія України нерозривно пов'язана з планами Бога щодо спасіння українського народу. Власне, про це «Вічний скарб» говорить з одним з авторів проекту, магістром релігієзнавства, знавцем історії релігійних рухів на території України Віталієм Неробою.

– Віталію, перше запитання саме запрошується: хто автор ідеї?

– Ідея створення цього циклу програм належить працівникам телеканалу «Надія» – Валерію Гусаку та священнослужителю, ведучому однієї з програм Володимиру Боровому. Їхню пропозицію підтримали директор ТК «Надія» В'ячеслав Дем'ян і тодішній менеджер Київського медіацентру Роман Циганюк. Було досить лаяно, бо ми мали справу з величезним об'ємом інформації. Про серйозність цього матеріалу годі й казати. Ми разом обговорювали тематику передач і почали створювати команду, цікавитися, хто і як робив схожі програми раніше.

– Чому така назва – «Дорогами християнства»? Чому б не досліджувати всі релігії та їхню історію?

– Ми сподіваємось, що ці духовно-просвітницькі програми допоможуть українцям краще розуміти свою історію, місце нашого народу в історії розвитку світового християнства, значення наших видатних діячів церкви, духовних пастирів та апологетів у процесі становлення християнства у світі.

Наша мета – дати можливість глядачам побачити виважену позицію і, незалежно від патріархатів та апостольських столиць, відтворити історію християнської церкви, у якій головне місце було б відведено тим особистостям і релігійним групам, які понад усе поважали авторитет Бога та Його Слова. Сподіваємось, що ця передача сприятиме тому, що наш народ стане добрішим і мудрішим.

– Побуває думка, що релігія мало представлена у вітчизняних ЗМІ...

– Наскільки нам відомо, існують два подібні проекти в радіоефірі: Національна радіокомпанія України випустила багатосерійний цикл «Історія християнської церкви» – більш як 100 передач. А також цикл програм «История христианской Церкви» – на «Радио России». Утім наш проект дуже відрізняється від інших за тематикою та ідейним спрямуванням передач. Наша мета – донести глядачам події, пов'язані з історією християнства саме на українських землях. Враховуючи ідеологічні стереотипи вітчизняної історії та наявність давніх і сучасних, часто діаметрально протилежних версій стосовно подій в історії Церкви, це завдання не з простих.

– Історія Церкви розглядатиметься через призму подій, персоналій, проблем?

– Так, у вигляді хронологічного огляду процесів і персоналій – від апостольських часів і до наших днів. Ми плануємо зняти понад сто півгодинних програм, в яких буде охоплено періоди заснування апостольської Церкви, гонінь, ересей,

НА ТЕЛЕКАНАЛІ «НАДІЯ» РОЗПОЧАВСЯ НОВИЙ ПРОЕКТ

«Дорогами християнства»

Вселенських соборів, Середньовіччя, Реформації – аж до сьогодення.

– Які саме теми Ви розглядатимете в телепередачах?

– У передачах ми говоритимемо передусім про апостола Андрія та справжню мету його приходу в Подніпров'я, досліджуватимемо історію апостольського християнства в Україні в I–IV ст. шляхом вивчення свідчень істориків-літописців та археологічних відкриттів, розкриємо суть віровчення перших християн України. Також ми проаналізуємо різноманітні версії щодо заснування Києва і дізнаємось, хто ж такі легендарні Кий, Щек і Хорив? Ще ми хочемо ознайомити глядачів з таємничими кельтами та особливостями кельтського християнства: вільної недержавної церкви Європи. Безсумнівно, ми звернемо увагу на варту подиву місіонерську діяльність кельтських християн в Моравії та Русі, дослідимо особливості їхнього вчення та їхнє ставлення до святкування суботи. Також постараємось розкрити роль Хазарського Каганату в історії українського християнства та діяльність богомилів (слов'янських вальденців) у Болгарії та Україні. Обов'язково розглянемо різні версії хрещення Русі – болгарську, аrianську, хозарську та моравську. Також глядачі дізнаються, якого віровчення дотримувалися воїни Чингісхана – мусульманства, язичництва чи християнства?

– Скажіть, будь ласка, про кого саме йдеться у Вашій програмі?

– Ясна річ, неймовірно цікавими є особистості Кирила та Мефодія, Аскольда і Діра, княгині Ольги. Також ми поговоримо про Костянтина Острозького, Стефана та Лаврентія Зизаніїв – лідерів братської української Реформації, про Іова Борецького, Ісайю Копинського – останнього незалежного православно-митрополита. Героями наших передач стануть патріарх Кирило Лукаріс, Петро Могила, Григорій Сковорода, Тарас Шевченко, Михайло Драгоманов, Леся Українка та Іван Франко, Йосип Марцинкевич, Михайло Беліна Чеховський та Теофіл Бабиєнко-Гордовський. Власне, наш проект – це спроба вписати історію країни в контекст історії християнської Церкви.

– Які ще теми Ви плануєте розглядати в передачах?

– Наприклад, такі: «Козак – вільна людина, чи хто такі «останні лицарі Європи»?», «Характерні риси релігійності запорізьких козаків», «Гуситський рух та його поширення в Україні», «Українські братства – внутрішній реформаційний рух у Православній Церкві України – спроба повернення до ідеалу апостольського християнства», «Реформаційні рухи на теренах Речі Посполитої XVI–XVII ст. –

їхня освітня діяльність в Україні», «Можливості та реалії православно-протестантського союзу в Україні в XVI ст.», «Молоканське християнство та суботництво в Російській імперії», «Штундизм або відродження епохи братств в Україні в XIX ст.».

Історія Церкви багата на дивовижні факти, які вражають та захоплюють. Це історія, у центрі якої – Особистість Ісуса Христа, історія вірності та відданості, величких подвигів в ім'я Істини. Про все це та багато іншого ми говоритимемо в наших передачах.

– У чому полягає головна проблема дослідження історії релігії в Україні?

– Власне, у нашій країні ці дослідження зводяться до того, щоб показати: історія – окремо, а Бог – теж окремо. Мовляв, і так зрозуміло, що Він є. Утім чим довше ми «витісняємо» Бога з історії, тим більше ризикуємо витіснити Господа зі свого життя. І в результаті пересічний українець знає лише таку історію, у якій присутній лише людський фактор, а діяння Бога щодо спасіння людей відсутні в більшості історичних праць. Наша ж мета – представити Бога як Головну Діючу Особу в історії.

Тому завдяки новим передачам телеканалу «Надія» в проєкті «Дорогами християнства» у глядачів з'явиться можливість дізнатися, якими ж були шляхи становлення українського християнства, як саме відбувалась вселенська велика боротьба між добром і злом, між Христом і сатаною на теренах України протягом останніх 2000 років. Ми відкриємо невідомі раніше сторінки історії релігії, які старанно приховувала імперська та атеїстична системи. Глядачі дізнаються про видатних осіб та про цілі релігійні рухи, для яких Слово Боже було найвищим авторитетом.

На основі літописів, архівних матеріалів, археологічних відкриттів, а також праць відомих українських та іноземних вчених глядачі дізнаються про різноманітні події та факти історії християнства в Україні. А ці факти свідчать про те, що починаючи з першого століття нашої ери, серед наших предків завжди були ті, хто вірив в Ісуса Христа і зберігав Божі заповіді.

Оскільки передачі зняті відповідно до хронології подій і є взаємопов'язані між собою, то намагайтеся дивитись їх під ряд, починаючи з першої телепрограми.

– Широ вдячні Вам, Віталію, за таку приємну та пізнавальну розмову. Сподіваюсь, наші читачі теж зацікавилися цим надзвичайно пізнавальним проєктом. Бажаємо Вам Божого нахнення та керівництва у Ваших дослідженнях! І з нетерпінням очікуємо наступних випусків Ваших програм.

ТЕЛЕКАНАЛ
www.hope.ua

Надія

Позитивне телебачення для всієї родини

ТБ - програма*

НЕДІЛЯ	ПОНЕДІЛОК	ВІВТОРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ	СУБОТА
00:00 Так промовляє Біблія	00:00 Богослуження в храме на Подоле	00:00 Поспілкуймося	00:00 Вісті надії	00:00 Модная книга	00:00 Поспілкуймося	00:00 Богослуження в храме на Подоле
00:30 Иудаизм и христианство	01:00 Музыкальная скринька	01:00 Открытая книга	00:25 5 хвилин для вічності	00:20 5 хвилин для вічності	01:00 Пророки говорят	01:00 Біблія продовжує говорити
01:00 ...єсть Любовь		01:30 Земля обетованная	00:30 Згадуючи найважливіше	00:30 Под абажуром	01:30 Лицом к лицу	01:30 Принято считать
01:30 Контрасты души	02:00 Философия	02:00 Поэтические встречи	01:00 Вдохновение	01:00 Непростое состояние	02:00 Открытая книга	01:50 Ваша думка
02:00 Открытая книга	02:30 Поэтические встречи	02:30 Евангелие глазами авторов	01:30 Поэтические встречи	01:30 Выход рядом	02:30 В начале было Слово	
02:30 Поспілкуймося	03:00 Евангелие глазами авторов	03:00 Контрасты души	02:00 ДИАГНОЗ: здоровье	01:45 Люди и судьбы	03:00 Поэтические встречи	03:00 Поэтические встречи
03:30 Люди и судьбы	03:30 Хочу Вас спросить	03:30 В начале было Слово	02:30 Тайна жизни	02:00 Евангелие глазами авторов	03:30 Духовный дом	03:30 Духовный дом
03:45 Заповеди блаженства	02:00 Принято считать	04:00 Лицом к лицу	03:30 Тайна жизни	02:30 Тайна жизни	03:40 Выход поруч	04:00 Так промовляє Біблія
04:00 Философия	02:20 Духовный дом	04:30 Лицом к лицу	04:10 Совет и мнения	03:10 Совет и мнения	04:00 Так промовляє Біблія	
04:30 Вдохновение	02:30 Евангелие	05:00 Ваша думка	04:30 Принято считать	03:30 ДИАГНОЗ: здоровье	04:30 Сила Одного	02:00 Под абажуром
05:00 Евангелие глазами авторов	03:00 Готовим вместе	05:10 Принято считать	04:50 Духовный дом	04:00 Контрасты души	05:00 Контрасты души	02:30 Лицом к лицу
05:40 Модная книга	03:15 Десять заповедей	05:30 Непростое состояние	05:00 Философия	04:30 Лицом к лицу	05:30 Счастье вопреки всему	03:00 Тайна жизни
	03:25 5 хвилин для вічності	06:00 В центре внимания	05:30 Пророки говорят	05:00 Поэтические встречи		03:40 Мамини секреты
06:00 Пророки говорят	03:30 5 хвилин для вічності		06:00 Предсказания древности	05:30 Ваша думка	06:20 Ваша думка	04:00 Вознесения колесницы спасения
06:30 Хочу Вас спросить	04:00 Открытая книга	06:30 Згадуючи найважливіше	07:00 Ранок Надії	05:40 Богослуження в храме на Подоле	06:30 Вісті надії	04:30 В начале было Слово
07:00 ...є Любовь	04:30 Контрасты души	07:00 Ранок Надії	07:50 5 хвилин для вічності	07:00 Ранок Надії	07:00 Ранок Надії	05:00 ...є Любовь
07:30 Так промовляє Біблія	05:30 В поисках истины	07:50 5 хвилин для вічності	08:00 € проблема	07:50 5 хвилин для вічності	08:00 ...єсть Любовь глазами авторов	05:30 Иудаизм и христианство
08:00 Сила Одного	06:00 Вісті надії	08:00 Счастье вопреки всему	08:30 Хочу Вас спросить	08:00 Непростое состояние	08:30 Евангелие	06:00 Модная книга
08:30 Дружболандия	06:30 Біблія продовжує говорити	08:50 Ваша думка	09:00 Ранок Надії	08:30 Земля обетованная	09:00 Ранок Надії	06:30 Біблія продовжує говорити
09:00 Выход рядом	07:00 Ранок Надії	09:00 Ранок Надії	09:50 5 хвилин для вічності	09:00 Ранок Надії	09:50 5 хвилин для вічності	07:00 Хочу Вас спросить
09:25 5 хвилин для вічності		09:50 5 хвилин для вічності	10:00 Помолитесь за меня		10:00 Помолитесь за меня	07:30 В центре внимания
09:30 Страницы для души	07:50 5 хвилин для вічності	10:00 Познаем истину	10:50 Біблія, як вона є	09:50 5 хвилин для вічності	10:50 Ваша думка	08:00 В поисках истины
09:45 Вкус здоровья	08:00 Вкус здоровья	10:50 Ваша думка	11:00 Ранок Надії	10:00 Вдохновение	11:00 Ранок Надії	08:30 Так промовляє Біблія
10:00 Мамини секреты	08:20 Ваша думка	11:55 5 хвилин для вічності	11:50 5 хвилин для вічності	10:30 Так промовляє Біблія	11:50 5 хвилин для вічності	
10:10 Совет и мнения	08:30 ДИАГНОЗ: здоровье	12:00 Богослуження в храме на Подоле	12:00 Богослуження в храме на Подоле	11:00 Ранок Надії	12:00 Помолитесь за меня	09:00 Выход поруч
10:30 ДИАГНОЗ: здоровье	09:00 Ранок Надії	13:00 Непростое состояние	13:00 Непростое состояние	11:50 5 хвилин для вічності	12:30 Иудаизм и христианство	09:20 5 хвилин для вічності
11:00 Біблія продовжує говорити	09:50 5 хвилин для вічності	14:00 Земля обетованная	14:00 Земля обетованная	12:00 В центре внимания	13:00 Тайна жизни	09:30 Богослуження у Львові
11:30 В центре внимания	10:00 Поспілкуймося	14:30 Музыкальная скринька	14:30 Музыкальная скринька	12:30 Выход рядом	13:40 Выход рядом	10:00 Познаем истину
12:00 Богослуження в храме на Подоле	11:00 Ранок Надії	15:00 Помолитесь за меня	15:00 Мамини секреты	13:00 Лицом к лицу	14:00 Лицом к лицу	10:50 Ваша думка
13:20 Ваша думка	11:50 5 хвилин для вічності	16:00 ДИТЯЧИЙ ЧАС	16:00 ДИТЯЧИЙ ЧАС	14:30 Так промовляє Біблія	14:30 Так промовляє Біблія	11:00 Вдохновение
13:30 Вісті надії	12:00 Лицом к лицу			15:00 Помолитесь за меня	15:00 Помолитесь за меня	11:30 Богослуження в храме на Подоле
14:00 Богослуження у Львові	12:30 Так промовляє Біблія	16:20 В гостях у Добрячка	16:20 В гостях у Добрячка	15:50 Біблія, як вона є	16:00 ДИТЯЧИЙ ЧАС	12:50 5 хвилин для вічності
14:30 Музыкальная скринька	13:00 Контрасты души	16:40 Мастерская добрых дел	16:40 Мастерская добрых дел	16:00 Чудесный магазин		13:00 Земля обетованная
15:00 Згадуючи найважливіше	13:30 € проблема	17:00 Евангелие глазами авторов	17:00 Евангелие глазами авторов	16:35 Дружболандия	16:20 В гостях у Добрячка	13:30 € проблема
15:30 Непростое состояние	14:00 Принято считать	17:30 € проблема	17:30 € проблема	17:00 Вісті надії	16:40 Мастерская добрых дел	14:00 Иудаизм и христианство
ДИТЯЧИЙ ЧАС	14:20 Духовный дом	18:00 ...є Любовь	18:00 ...є Любовь	17:20 5 хвилин для вічності	17:00 Вдохновение у Львові	14:30 Музыкальная скринька
16:00 Малювати	14:30 Сила Одного	18:30 Так промовляє Біблія	18:30 Так промовляє Біблія	17:30 Вкус здоровья	17:30 Богослуження у Львові	15:00 Богослуження в храме на Подоле
16:20 В гостях у Добрячка	15:00 Выход поруч	19:00 Поспілкуймося	19:00 Поспілкуймося		18:00 В поисках истины	15:30 Богослуження в храме на Подоле
	15:30 В центре внимания	20:00 Сила Одного	20:00 Сила Одного	17:45 Готовим вместе	18:30 Музыкальная скринька	16:00 Детская страничка
16:40 Мастерская добрых дел	16:00 Чудесный магазин	20:30 5 хвилин для вічності	20:30 5 хвилин для вічності	18:00 Богослуження в храме на Подоле	19:00 Выход поруч	16:40 Дружболандия
17:00 Счастье вопреки всему	16:30 В гостях у Добрячка	20:40 Ваша думка	20:40 Ваша думка	19:20 Тайна жизни	19:30 Выход поруч	17:00 ...є Любовь
17:50 Ваша думка	16:45 Дружболандия	21:00 Вечерние истории	21:00 Вечерние истории	19:50 € проблема	20:00 Познаем истину	18:10 Принято считать
18:00 Модная книга	17:00 Земля обетованная	21:20 Біблія, як вона є	21:20 Біблія, як вона є	20:00 Под абажуром	20:50 Вечерние истории	18:30 Непростое состояние
18:20 5 хвилин для вічності	18:00 Богослуження у Львові	21:30 Непростое состояние	21:30 Непростое состояние	20:30 Помолитесь за меня		19:00 Модная книга
18:30 Земля обетованная	18:30 ДИАГНОЗ: здоровье	22:00 Под абажуром	22:00 Под абажуром	21:00 Вечерние истории	21:00 Біблія продовжує говорити	19:20 5 хвилин для вічності
19:00 Поспілкуймося	19:00 В поисках истины	22:30 Выход поруч	22:30 Выход поруч	21:40 Страницы для души	21:30 Под абажуром	19:30 Згадуючи найважливіше
20:00 ...є Любовь	19:30 Непростое состояние			22:00 Счастье вопреки всему	22:00 Евангелие глазами авторов	20:00 Счастье вопреки всему
20:30 € проблема	20:00 Познаем истину	23:00 Помолитесь за меня	23:00 Помолитесь за меня	22:50 5 хвилин для вічності	22:30 Страницы для души	20:50 Ваша думка
21:00 Вісті надії	20:50 Вечерние истории	23:50 Ваша думка	23:50 Духовный дом	23:00 Помолитесь за меня	22:45 Люди и судьбы	21:00 В центре внимания
21:20 Біблія, як вона є	21:30 Музыкальная скринька				23:00 Лицом к лицу	21:30 Под абажуром
21:30 Сила Одного	22:00 Богослуження в храме на Подоле				23:50 5 хвилин для вічності	22:00 Евангелие
22:00 Выход поруч	23:00 Біблія, як вона є					22:30 Лицом к лицу
22:20 Ваша думка						23:00 Вісті надії
22:30 Тайна жизни						
23:10 Совет и мнения						
23:30 Философия						
Евангелия						

*Телеканал залишає за собою право внесення змін у ТБ-програми.

АНОНС

Нова програма в прямому ефірі
"Помолитесь за меня"

Ваше прохання,
проблема БУДУТЬ ПОЧУТИ!

Вівторок і четвер
20:00
(повтор о 22:00 і наступного дня о 10:00 та 15:00)

Параметри налаштування
спутникового
телеканалу "Надія":Канал: Nadiya TV
Спутник: ASTRA-4A (Sirius), 5° сх.д.
Частота прийому: 12.284 МГц
Поляризація: V, FEC 3/4
Швидкість потоку: 27.500 Мбіт / с

ЦІЛОДОБОВО

Дивіться
програми телеканалу
в мережі Інтернет
24 години на добу
7 днів на тиждень на сайті

www.hope.ua

Телефони гарячої лінії:

0 800 50 157 80
(093) 50-157-80
(066) 707-00-05
(098) 707-00-05

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання і пропозиціїВивчайте Біблію разом з нами on-line
на сайті www.bibleschool.com.uaВаші пропозиції,
побажання, зауваження
надсилайте на адресу: contact@hope.ua

а/с 36, Київ - 71, 04071, Україна

[hope_channel_ukraine](https://www.facebook.com/hope_channel_ukraine)

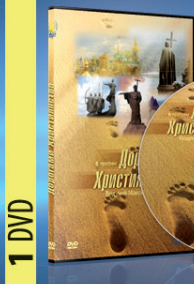
Диски

В гостях у Добрячка

Запрошуємо наших маленьких
глядачів завітати в гості до Добрячка.
Він разом з дітками розповість їм,
що означає бути чемними та
вихованими.

Мова: українська

Дорогами християнства

Більшість українців асоціює вислів
«Християнство в Україні» з князем
Володимиром та відомим хрещенням Русі,
проте мало хто знає, що вістка Божа
проповідувалася на наших землях задовго
до приходу князя Володимира.

Мова: українська

Замовити диски або безкоштовний
каталог відеопродукції
Ви можете за адресами:zakaz@hope.ua

а/с 36, Київ - 71, 04071, Україна

або за телефонами
гарячої лінії

Немає місця для відчаю

Розуміння багатьох важливих речей не залишає місця для відчаю. Усі люди повинні бути впевненими, що в Бога щодо них є Свої плани, і на все, що би не сталося, є Його воля. Така впевненість робить життя щасливим! Люди, які довіряють Господу, як пише християнська письменниця Е. Уайт, з вдячністю поглядатимуть на найважчий відрізок свого шляху. Яка дивовижна обітниця!

Сатана винаходить спокуси, щоб заподіяти нам біль, але Бог може обернути їх на добро і використати для Своєї слави. Кожне наше переживання, яким би воно не було, несе в собі Божий задум.

«Які б побоювання та переживання не спіткали вас, віддайте все в руки Господеві. Ваш дух зміцниться і стане витривалишим. Ви побачите шлях, як виплутатися з труднощів і набуті впевненості в майбутньому. Чим ви слабкіші та безпорадніші, тим сильнішими ви станете в Бозі. Чим важчі ваші тягарі, тим блаженніший спокій, коли перекладете їх на Того, Хто готовий їх нести.

Обставини можуть надовго розлучити нас із друзями; бурхливі води безкрайнього моря можуть розлучити нас із коханими. Але ні обставини, ні відстані ніколи не розлучать нас зі Спасителем. Де б ми не знаходилися, Він поруч, щоби підтримати, зберегти, підбадьорити та потішити. Матір відчуває до своєї дитини велику любов, але любов Христа до людства – незрівнянно більша. Це благо – перебувати в Його любові і говорити: “Я довіряю Йому, бо Він віддав Своє життя за мене”».

Людська любов часто мінлива, але любов Христа – незмінна.

Мудро сказано

«Загибель народу без Слова Божого, бо жадає душа його Слова й усякого прекрасного сприйняття».

Ф. М. Достоевський

«Творець дав роду людському дві книги. Перша книга – світ, Ним створений, щоб людина, споглядаючи величність, красу і стрункість його будівель, визнала Божественну Всемогутність... Друга книга – Святе Письмо. У ньому показане Господнє благовоління до нашого спасіння».

М. В. Ломоносов

Не говори, що нет спасенья,
Что ты в печалях изнемог:
Чем ночь темней, тем ярче звезды,
Чем глубже скорбь, тем ближе Бог...

А. Н. Майков, 1878

Ніна Пернай

Близько десяти років тому до мого робочого кабінету (працювала я тоді в районній державній адміністрації) зайшов привітний чоловік. Відрекомендувався як новообраний Магальський сільський голова Іван Чернушка. За збігом часу не пам'ятаю, про що саме ми розмовляли, але і до сьогодні свято зберігаю подаровану ним газету «Вічний скарб» №3 за 2003 рік. Саме тоді я дізналася, що Іван Чернушка – прихожанин Церкви Адвентистів Сьомого Дня. Завдяки йому я відкрила для себе не тільки це друковане видання, але й релігійного діяча, неперевершеного майстра слова, журналіста Миколу Жукалюка. Його «Уроки пшеничного колоска» перечитую вже цілих десять років. Читаю, роздумую і щоразу дякую Богу за подаровану зустріч з Іваном Чернушкою, за появу в моєму домі бібліотечки, подарованої ним, за те, що і досі ми залишаємося з ним хорошими друзями.

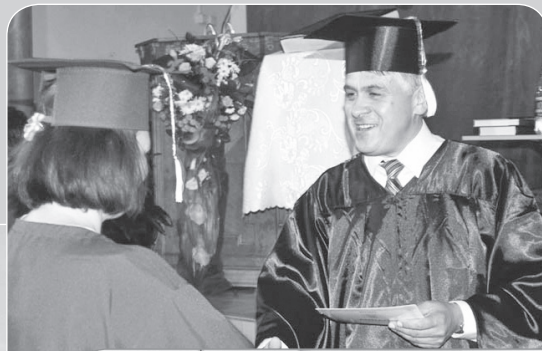

Шлях до ПІЗНАННЯ БОГА

Іван ріс у звичайній православній сільській сім'ї. Батьки його були людьми освіченими, оскільки працювали листоношами і багато читали. Часом разом із сином ходили в кіно. Мамі-листоноші часом потрапляли до рук вітальні листівки, у яких були слова про Бога. Жінка уважно перечитувала їх. І ось одного дня вдома в сім'ї Чернушків з'являється старенька Біблія. Це були 60-ті роки. Саме тоді батьки малого Іванка прийняли істину та хрещення. Із цього часу шестирічний син виховується в християнській моралі. Разом з батьками Іван ходить на богослужіння, і не просто так, а бере із собою блокнотик, занотовує проповіді. У такому ранньому віці йому не були до душі монотонні виступи. І як тільки проповідь звучала жваво, динамічно, подумки говорив сам собі: «Якби я став проповідником, то так само б проповідував». Маленькому хлопчику тоді й на думку не спадало, що його слова будуть почуті Богом, і через багато років він стане членом ради конференції, директором Біблійного інституту. А до цього Іван Гаврилович пройшов не простий шлях становлення як особистості, так і вірного сина Церкви.

...Іван Чернушка закінчив Острицьку восьмирічку, а потім і Магальську середню школу. Відслуживши у Радянській армії, влаштувався на роботу в одну з Чернівецьких ремонтно-будівельних організацій. Хлопець був наполегливим у роботі, комунікабельним, був справедливим до колег і захищав їхні інтереси. Це і стало запорукою того, що неодноразово його обирали чле-

Впливовий ЧИТАЧ

ном профкому, відзначали грамотами. Однак відчував, що йому чогось бракує. Освіти. Тому наполегливо готувався до вступу на історичний факультет Чернівецького національного університету імені Ю. Федьковича. Однак зустріч уже із нинішнім деканом юридичного факультету ЧНУ імені Ю. Федьковича Петром Пацурківським різко змінює його плани, і він вступає на юридичний факультет.

Здобуті знання в університеті застосовує на практиці, вони допомагають йому і в його діяльності в церкві.

Іван Гаврилович звершував різне служіння в церкві. Спочатку був дияконом, секретарем громади, старшим дияконом. Потім служив пресвітером Тарасовецької, Магальської громад. На його долю випало закласти фундамент та почати будівництво Молитовних будинків у цих селах. Згодом був покликаний на служіння районним пастором, членом ради конференції, директором Відділу освіти та Глобальної місії. При цьому проходив навчання на різних курсах.

У 2003 році жителі Магали обирають Івана Чернушку сільським головою. Це перший випадок у районі, коли громада обирає своїх керівників протестанта. За роки роботи Івана Гавриловича на цій посаді відкривається об'їзна дорога до Чернівців, проводиться газифікація села, ремонт приміщення сільської ради, закуповується комп'ютерна техніка, автомобіль. У 2006 році він стає депутатом Новоселицької районної ради п'ятого скликання. Займаючи цю посаду, подає депутатські запити і звернення щодо соціального захисту виборців, ремонту доріг та ін.

«ІНСТИТУТ – МОЄ ДІТИЩЕ»

Воістину людина має жити не самим хлібом, але і кожним словом, що виходить з Божих уст (див. Матв. 4:4). Пізнати його можна в Біблії. Проте чи кожна душа готова сьогодні почути голос Божий повною мірою, чи кожне серце готове сприйняти його з любов'ю та вірою? Дослухається той, хто відкриє для себе сторінки Святого Письма, послухає знавців Біблії.

«У нас постійно проводилися курси різного спрямування. Але я відчував, що цього замало. Біблію потрібно не тільки читати, але й вивчати, досліджувати. Тому й виникла ідея відкрити Біблійний інститут. Це моє дітище...» – розповідає Іван Гаврилович. Навчальний заклад зареєстрував у Державному комітеті з питань релігії. Викладацький колектив – невеличкий, 12 чоловік, які мають духовну освіту. Тут, у світлх, просторих аудиторіях, готують вчителів Біблії.

«Філії маємо в Івано-Франківську та Тернополі. Серед наших студентів є представники й інших релігійних конфесій. Але до якої б конфесії студенти не належали, усі вони ставлять перед собою одну мету – вивчити Біблію, Слово Боже», – продовжує розповідь директор інституту.

Ще одна гордість, скоріше, результат кропіткої праці Івана Гавриловича, – інститутська бібліотека. Звичайно, вона ще повною мірою задовольняє запити студентів, але керівник навчального закладу вірить, що з часом фонд поповниться новими виданнями і стелажи не пустуватимуть.

Ця віра ґрунтується і на тому, що інститут налагодив тісні зв'язки з філософсько-теологічним факультетом Чернівецького національного університету імені Ю. Федьковича.

«РАНКОВА ЗОРЯ»

Серед друкованих видань Буковини газета «Ранкова зоря» з'явилася минулого року. Щомісячне видання, засновником і редактором якого є Іван Чернушка, виходить румунською мовою. Газета видається за рахунок пожертвувань і розповсюджується безкоштовно. Головна її тематика – релігія та виховання. Що спонукало Івана Чернушку взятися за таку нелегку справу? На це запитання він відповідає так:

– Я проаналізував, що близько 70 сіл Буковини – румуномовні. На превеликий жаль, газет чи журналів, які б видавалися мовою нацменшин і задовольняли духовні потреби цієї частини населення, немає. Тому вирішив заповнити цю нішу.

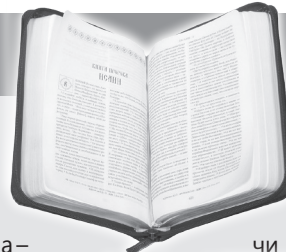
Видавничою справою Іван Гаврилович «горить», як і всіма іншими, бо завжди стверджує: «Людям потрібно робити добро, адже після себе треба залишити щось хороше».

П'ятого лютого Іван Чернушка відзначив свій день народження, приймав численні вітання від тих, кому служить вірою і правдою. А напередодні свята Бог послав йому першого онука. Хіба може бути цінніший подарунок!

Зле божество

1867 року норвезький місіонер Ларс Скрефсруд знайшов у північному районі Калькутти, Індія, народ чисельністю більше двох мільйонів. Вислухавши Євангеліє, їхні старці згадали, що багато істин Євангелія їхній народ пізнав ще в давнину, що на самому початку вони поклонялися «Істинному Богові», але пізніше стали поклонятися духам гір.

«Чому саме їм?» – запитав місіонер. «Бо ми їх боїмося». Ці люди, як і інші нецивілізовані народи, вважали: «Хороші божества – добрі, вони не заподіють нам зла. А ми поклоняємося злим богам, щоб задобрити їх, інакше вони проклянуть нас».

Змагаючись із авторитетом Євангелія, людські перекази частенько вдавалися до погроз прокляттям. Не маючи духовного авторитету, людські перекази використовують силу страху, яка здатна поставити людину на коліна. Порівняно з голосом страху, голос Євангелія здається ніжним і делікатним.

Напої, що віднімають ЕНЕРГІЮ

Енергетичні напої – порівняно недавній винахід людства. Вперше вони з'явилися на прилавках магазинів приблизно 20 років тому, і обсяг їхнього продажу неухильно зростає. Переважно це безалкогольні напої. Рекламу робить акцент на їхній здатності стимулювати центральну нервову систему людини або чинити антиседативний (тобто збуджувальний) ефект. На сьогодні напої «бадьорості» продаються скрізь. Вони доступні навіть дітям.

ЩО НАМ ОБІЦЯЮТЬ ВИРОБНИКИ ЕНЕРГЕТИЧНИХ НАПОЇВ?

Виробники «енерготоніків» стверджують, що їхня продукція приносить тільки користь. До складу енергетичних коктейлів зазвичай входять синтетичний кофеїн у великих дозах, природні біологічно активні речовини з лікарських рослин (лимонник, женьшень та ін.), барвники і консерванти, а також вітаміни С, РР, В2, В5, В6, В12.

Вважається, що енергетичні напої піднімають настрій, знімають втому і стимулюють розумову діяльність, а їхня дія триває удвічі довше, ніж після звичайної чашки кави.

Проте, на думку медиків, енергетичні напої – не більш ніж вітамінні замінники кави, тільки небезпечний для здоров'я.

Не секрет, що енергетичні напої користуються популярністю в старшокласників і студентів, особливо в період підготовки до контрольних робіт, заліків та іспитів, в офісних працівників, не здатних виконати роботу в призначений термін, у деяких спортсменів (у фітнес-клубах). Також їх вживають втомлені водії і завсідники нічних клубів... Словом, ці напої – для всіх, хто втомився, але повинен почувати себе бадьорим, сповненим сил. Найбільш незахищена від наслідків дії енергетичних коктейлів молодь. Саме на цю найбільш активну і працездатну частину населення роблять свою ставку виробники таких напоїв.

ЗВОРОТНІЙ БІК МЕДАЛІ

Гарна, яскрава баночка привертає увагу дітей і молоді. Пристрастившись до таких напоїв, молода людина починає вживати коктейлі в компанії друзів. І на цьому згубне коло не розривається. Тому у світі регулярно з'являються жертви енергетичних напоїв.

Управління санітарного нагляду США вилучило з продажу слабоалкогольні коктейлі, що містять кофеїн і алкоголь. Причиною заборони послужило частіше випадків втрати свідомості після їх вживання.

Вільний продаж енергетичних напоїв офіційно заборонений у Франції, Данії та Норвегії. Там вони продаються тільки в аптеках, оскільки вважаються лікарськими засобами.

ДІЯ ЕНЕРГЕТИЧНИХ НАПОЇВ

Реклама на телебаченні намагається переконати нас у тому, що ці напої «окриляють». Насправді у великих кількостях вони просто вбивають здоров'я. Заява про те, що енергетичний напій забезпечує організм енергією, голослов'я. Вміст коктейлю тільки відкриває шлях до внутрішніх резервів організму, тобто виконує функцію «від-

мички». Іншими словами, сам напій ніякої енергії не містить, а тільки використовує нашу власну. Таким чином, ми використовуємо власні енергетичні ресурси, простіше кажучи, беремо в себе енергію в борг. Проте рано чи пізно цей борг доведеться повернути, з відсотками – у вигляді втоми, безсоння, дратівливості та депресії. Що ж до амінокислот, вуглеводів, мінералів і вітамінів, то вони компенсують енерговитрати лише частково.

Вміст синтетичного кофеїну в безалкогольних енергетичних напоях складає до 320 мг/л при рекомендованому верхньому допустимому рівні його споживання 150 мг на добу.

Як будь-який інший стимулятор, кофеїн, який міститься в енергетичних напоях, призводить до виснаження нервової системи. Його дія триває в середньому 3–5 годин, після чого організму потрібний відпочинок. Крім того, кофеїн викликає звикання. У разі перевищення допустимої дози не виключені побічні ефекти: тахікардія, психомоторне збудження, підвищена нервозність, депресія. Енергетичний напій, що містить поєднання глюкози та кофеїну, дуже шкідливий для організму.

Крім того, енергетичні напої містять у величезній кількості такі хімічні сполуки, як таурин і глюкуронолактон. Вміст таурину в «енерготоніках» у декілька разів перевищує допустимий рівень, а кількість глюкуронолактону, наприклад, у 2-х банках напою перевищує добову норму майже в 500 разів! Зокрема, саме тому Данія та Франція заборонили продавати «енергетики» на своїй території, називаючи їх «коктейлем смерті». Глюкуронолактон, розроблений Міністерством оборони США, надзвичайно небезпечний препарат, що застосовувався в 60-і роки минулого століття для підняття бойового духу американських солдатів, що воювали у В'єтнамі. Дія цього препарату на організм була катастрофічно руйнівною. У солдатів, які приймали препарат, виявляли пухлини головного мозку і розвиток цирозу печінки. Препарат, звичайно, заборонили.

Крім того, «енергетики» містять небезпечні для здоров'я консерванти та барвники. На будь-яку розсудливу людини склад «енергетиків» нажене жах. Найнебезпечніші з компонентів – консервант Е-211 – бензонат натрію (згідно з дослідженнями, може викликати серйозні ушкодження ДНК, а також стати причиною раку і хвороби Паркінсона) і барвник Е-129 – «червоний чарівний» (канцероген, заборонений в 9-ти країнах Європи). Крім того, у банці алкоглемістких енергетиків – близько 9% етилового спирту, що дорівнює 50 г горілки, а також стільки кофеїну, скільки у трьох-чотирьох чашках кави. Кофеїн і алкоголь у таких дозах діють як антагоністи – тобто мають

зовсім протилежний ефект. Перший – пригноблює, другий – збуджує. Як наслідок, серце наче розривається навпіл і дуже швидко зношується.

Лікарі попереджають, що вживання енергетичних напоїв може призвести до порушення роботи серцево-судинної системи, зниження потенції, безсоння, стомлення, швидкого виснаження ресурсів організму. «Енергетики» протипоказані при гіпертонії, захворюваннях серцево-судинної системи, артеріальній гіпертензії, глаукомі, порушенні сну, підвищеній збудливості і чутливості до кофеїну. Їх не можна вживати вагітним і мамам-годувальницям, дітям і підліткам.

ЧИ ВАРТО ТАК РИЗИКУВАТИ СВОЇМ ЗДОРОВ'ЯМ?

Вирішувати, звичайно, вам. Якщо вам все ж потрібно підвищити працездатність, але при цьому ви бажаєте зберегти здоров'я, використовуйте більш ефективні та безпечні способи.

1. Повністю відмовтеся від енергетичних напоїв і напоїв, що містять кофеїн (кава, чай, кока-кола та ін.). Спробуйте замінити ці напої чаєм із трав або злаковими замінниками кави.

2. Систематичне вживання енергетичних напоїв може викликати залежність. Без них людина через деякий час досягає фази виснаження, відчуває млявість, слабкість і шукає засіб для зняття такого стану. Чашка кави тут не допоможе. Можливо, вам знадобиться допомога фахівця. Щоб легше перенести синдром «відміни», пийте якомога більше чистої води, вранці приймайте контрастний душ, зменште своє звичайне навантаження на навчання або роботи і більше займайтеся фізичними вправами.

3. Приділяйте достатньо часу відпочинку, лягайте спати раніше і добре висипайтесь вночі.

«Нездорові умови життя треба змінити, шкідливі звички – викоринити. Тільки таким чином людина справді зможе допомогти природі в її зусиллях видалити нечистоти з організму і відновити його правильне функціонування» (Е. Уайт, Служіння зцілення, с. 127).

Якщо ви – віруюча людина, пам'ятайте, що вживання шкідливих речовин суперечить принципам Святого Письма. Здоров'я – це дар Всевишнього, і нам не слід ставитися

Атмосфера в сім'ї

Необхідно постійно піклуватися про чистоту мови та виявляти справжню християнську ввічливість. Навчайте дітей та молодь поважати себе, бути щирими перед Богом, зберігати вірність своїм принципам; навчайте їх поважати Закон Божий та коритися йому.

Один батько цінніший, ніж сто вчителів.
Д. Герберт

Розсудливість батька – найдієвіша настанова для дітей.

Демокріт

Мати повинна мудро керувати своєю справою, зберігаючи материнське достоїнство.

Дайте нам кращих матерів, і ми будемо кращими людьми.

Ж.– П. Ріхтер

Діти сприймають все гостро і відрізняють терплячий, люблячий тон від роздратованого, різкого наказу, котрий знищує любов і прихильність у дитячих серцях.

Справжня жінка та мати буде виконувати свої обов'язки з достоїнством і радістю, не вважаючи принизливим робити своїми руками все, що потрібно робити в добре організованій оселі.

Не можна скупитися на маленькі люб'язності, інакше чоловік та діти будуть себе відчувати в домі, як сторонні люди.

Любов і повага дітей мають бути найвищою цінністю для кожної матері.

Потрібно вчити дітей жити чистим і піднесеним життям.

Якщо батьки настільки зайняті, що не можуть знайти своїм дітям корисне заняття, то сатана знайде їм справу.

Нехай батьки присвячують вечори своїм сім'ям, відклавши турботи, непорозуміння та працю минулого дня. Об'єднуйтеся з ними в їхній праці та розвагах, завойовуйте їхню довіру. Станьте їм друзями.

Якби батьки тісніше об'єдналися з дітьми та показали їм, що вони люблять їх, беручи участь в усіх їхніх починаннях, та іноді самі були подібними до дітей, то вони зробили б дітей щасливішими, завойовували б їхню любов та довіру. І діти більше б стали поважати авторитет і любити своїх батьків і вчителів.

до нього зі зневагою.

А по с тол Павло писав: «Усе мені можна, та не все на користь. Усе мені можна, та ніщо не повинно завойовувати мною» (1 Кор. 6:12). З вірою зверніться за мудрістю і допомогою до

Творця. Він обов'язково допоможе здолати будь-яку залежність. «Покладіть на Нього всі ваші турботи, бо Він дбає про вас» (1 Петра 5:7).

Дитяча гра «в мовчанку»

Чи доводилося вам помічати, що ваші діти молодшого шкільного віку або трохи старші іноді замовкають, не бажаючи відповідати на поставлені їм запитання? Найчастіше це відбувається тоді, коли вони не впевнені в правильності своєї відповіді або ж відчувають провину. Те ж саме з ними трапляється і в школі, про що батьків повідомляють педагоги. Давайте спробуємо розібратися, чим же викликана така гра «в мовчанку».

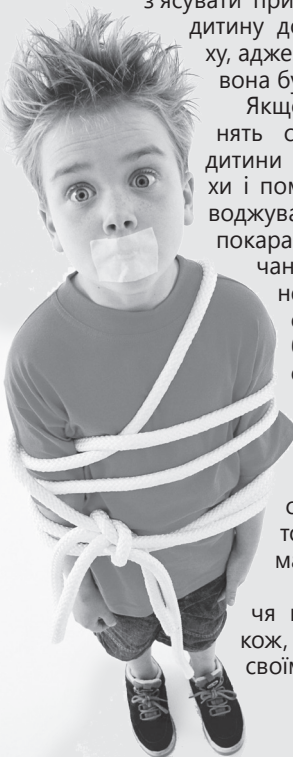
Як правило, дитина частенько замовкає тоді, коли усвідомлює, що за її відповіддю, напевно, послідує покарання. Зокрема, у школі їй можуть поставити незадовільну оцінку за невивчений урок, а вдома, як мінімум, за це вилають. Щоб ваше чадо не відчувало страху перед своїми правдивими відповідями, при цьому неважливо, будуть вони правильними чи ні, до дитини слід проявляти належну увагу, терплячість і делікатність.

За дитиною повинно зберігатися право на помилку, а якщо її відповідь буде неправильною, то впоратися з проблемою можуть допомогти навідині запитання, тоді вона зможе добре поміркувати і зрозуміти, в чому саме ховається її первинна помилка.

Якщо ж ваше чадо з тих чи інших причин не виконало ваше доручення або ж умудрилося побитися з однокласниками – не кваптеся його лаяти або карати. Спочатку спробуйте з'ясувати причину: що спонукало дитину до бійки та непослуху, адже цілком імовірно, що вона була об'єктивною.

Якщо ж дорослі не змінюють свого ставлення до дитини і будь-які її промахи і помилки будуть супроводжуватися обов'язковим покаранням, то гра «в мовчанку» затягнеться на невизначений період. Тільки тоді, коли батьки створюють в оселі спокійну і довірливу атмосферу, їм вдається «розговорити» свою дитину, яка стане значно сміливішою і більш товариською, зокрема, і в школі.

Щастя і благополуччя вашим сім'ям, а також, взаєморозуміння зі своїми дітьми!

Мудрі думки

«Тот, кто не хочет иметь дело с колючками, пусть и цветы не собирает»

А.Н.

«Библия – это откровение. Все вопросы из явлений природы объяснены этой книгой, все первоначальные отношения людей между собой, семьи, государства, религии в первый раз осознаются в этой книге».

Л. Н. Толстой

«Беспокойство и тревога не освобождают завтрашний день от его печалей и разочарований, они лишь лишают сил день сегодняшний».

Корри Т. Блюм

«Будьте бережны по отношению к людям, наши слова имеют силу, превосходящую мощностю атомной бомбы».

П. Страган

«Наш Бог любит совершать невозможное».

Э. Мюррей

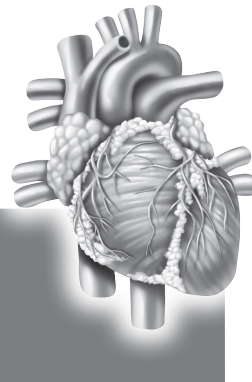
«Бог любит нас такими, какими мы есть, но Его любовь слишком велика, чтобы оставить нас в таком состоянии».

Л. Форд

«Самая великая трагедия жизни заключается в том, что мы потеряли Бога и даже не ищем Его».

Ф. В. Норвуд

Дітям про роботу серця

«Прославляю Тебе, що я дивно утворений! Дивні діла Твої, і душа моя відає вельми про це!»
(Псал. 139:14).

СЕРЦЕ – ДИВОВИЖНИЙ М'ЯЗ-НАСОС

В грудях день і ніч воно.
Тихо чути стук його.
Хай же завжди воно б'ється,
Хай життя щасливе летить.

Серце людини – це м'язовий мішок, за розміром не більший від стиснутого кулака. Особливий, дуже сильний і надійний серцевий м'яз впродовж усього життя постійно і ритмічно прокачує кров по судинах і капілярах тіла, направляючи в усі органи необхідні поживні речовини та кисень. Творець помістив серце всередині грудної клітки, надійно захистивши ребрами, щоб убезпечити від можливих забоїв і пошкоджень.

Серце людини має чотири секції (камери). Верхні камери – це праве і ліве передсердя, нижні – правий і лівий шлуночок. Кров, що йде від усіх частин організму, потрапляє спочатку в праве передсердя, потім в правий шлуночок. Звідси вона викидається в легеневу артерію і прямує по ній на мале коло кровообігу – до легенів. Там кров віддає вуглекислий газ і насичується киснем. Після цього вона по легеневій вені повертається до серця і потрапляє в ліве передсердя, а потім в лівий шлуночок. Покидаючи серце, кров йде через аорту (найбільшу артерію) у велике коло кровообігу – до всіх органів і тканин організму. Здійснивши по тілі «кругосвітню» подорож і зібравши все непотрібне, що віддали їй органи і тканини, кров по венах повертається в праве передсердя. І, не затримуючись ані секунди, знову йде тим же шляхом.

Щоб кров проходила через серце тільки в одному напрямі, у ньому, а також у великих судинах, знаходяться клапани, які в потрібний момент автоматично відкриваються і закриваються, пропускаючи кров або ставлячи їй заслін.

Рухаючись по організму, кров проходить безліч судин. Вони діляться на три групи. Артерії несуть кров від серця до органів. Вени повертають кров до серця. Капіляри – це дрібні судини, що відходять від артерій і вен. Саме в капілярах відбувається обмін кисню і вуглекислого газу.

ЦЕ ЦІКАВО

Давньогрецький вчений Аристотель не знав, що серце перекачує кров і стукає через те, що його стискають м'язи. Він думав, що в серце потрапляє живлення, яке там скипає, що примушує серце здригатися. Майже дві тисячі років люди не могли точно сказати, як працює серце, і тільки 1626 року англійський вчений Вільям Гарвей довів, що серце – насос для перекачування крові.

Під час скорочення серцевого м'яза кров викидається із серця, а під час розслаблення – поступає в нього. Саме ці ритмічні скорочення ми чуємо як удари серця. Приблизно за 24 секунди вся кров устигає зробити повний обіг по організму. За добу вона проходить по великому колу кровообігу більше півтори тисячі разів!

Ти чув, як хтось скаржився, що в нього високий тиск? А знаєш, що це означає?

Тиску крові зазнають стінки кровоносних судин, коли по них тече кров. Він не завжди однаковий: наприклад, знижується під час сну і підвищується під час фізичних вправ. Іноді зміна тиску свідчить про те, що серце працює не зовсім нормально.

У дітей артеріальний тиск набагато нижчий, ніж у дорослих. Усе пояснюється тим, що чим менша дитина, тим еластичніші в неї стінки судин, більша мережа капілярів, ширший просвіт судин, нижчий тиск крові. Тиск починає збільшуватися з віком. До 5 років артеріальний тиск однаковий як у дівчаток, так і в хлопчиків, а ось від 5 до 9 у хлопчиків вищий.

Якщо у тебе вдома є тонометр (прилад для вимірювання тиску), попроси когось із старших виміряти свій тиск.

ЧОМУ СЕРЦЕ Б'ЄТЬСЯ ШВИДШЕ, КОЛИ МИ БІЖИМО?

Для роботи наші м'язи потребують «палива» (енергії), що надходить до них із крові, збагаченої поживними речовинами та киснем. Під час бігу навантаження на м'язи зростає, і енергії їм потрібно більше; тому серце б'ється частіше, щоб направляти до м'язів більше крові.

Серце спортсменів так натреноване, що в стані спокою може битися з частотою всього 35 ударів на хвилину – цього вистачає, аби прокачувати кров по всьому тілу.

ЩО ТАКЕ ІНФАРКТ?

Коли згусток крові (тромб) закупорює артерію, що живить серцевий м'яз, робота серця порушується: воно починає гірше скорочуватися і навіть може зупинитися. У народі інфаркт іноді називають «розривом серця», але це неправильно.

ЧОМУ ЛЮДИНА ПОМИРАЄ, КОЛИ ЇЇ СЕРЦЕ ПЕРЕСТАЄ БИТИСЯ?

Коли серце зупиняється, воно перестає прокачувати по тілу кров. Органи не отримують кисень, необхідний для отримання енергії з поживних речовин.

ЧОМУ СЕРЦЕ ПОЧИНАЄ БИТИСЯ ШВИДШЕ, КОЛИ НАМ СТРАШНО?

Коли ми відчуваємо страх, м'язи автоматично напружуються, готуючи тіло до втечі або оборони. Напружені м'язи вимагають більшої кількості енергії, тобто й інтенсивнішого кровопостачання. Щоб забезпечити його, серце скорочується частіше.

ЧОМУ В НЕМОВЛЯТ СЕРЦЕ Б'ЄТЬСЯ ШВИДШЕ?

Дитина активно росте і розвивається, а це вимагає великої кількості енергії. Оскільки ця енергія постає за рахунок крові, серце скорочується частіше, щоб задовольнити потребу організму дитини в кисні та поживних речовинах. Саме тому в малюків серцевий ритм складає 120–140 ударів за хвилину.

ЧОМУ, ЗІЗНАЮЧИСЬ У КОХАННІ, МИ ГОВОРИМО: «Я ВІДДАЮ ТОБІ СВОЄ СЕРЦЕ?»

Колись люди вважали, що саме в серці знаходяться усі почуття і думки.

Жоден орган людського тіла не відрізняється такою працьовитістю, як серце.

За хвилину серце робить у середньому 70 ударів, за добу – понад 100 тисяч, за рік – 35,6 мільйона, а за 60 років (якщо вважати це середньою тривалістю життя) – 2 мільярди 200 мільйонів ударів.

За хвилину серце виштовхує приблизно 4 літри крові, за добу – 6 тонн, за рік – 2200 тонн, за 60 років – 130 тисяч тонн. Щоб перевезти цю кількість крові в 50-тонних цистернах знадобилося б 2600 таких цистерн.

Якби силу серцевих скорочень можна було використати для підйому тягарів, то за 20 днів серце підняло б людину на вершину Кавказького хребта – Ельбрус.

ЩО ПОТРІБНО РОБИТИ, ЩОБ СЕРЦЕ ПРАЦЮВАЛО ДОВГО І БЕЗ ПОЛАГОДЖЕННЯ?

Потрібно його тренувати: займатися фізичними вправами, спортом! Коли ти бігаєш або плаваєш, серце б'ється прискорено. Так воно тренує само себе!

Лікарські властивості СУНИЦІ

Суниця лісова називається ще поземкою, ягідником. Ця рослина високо цінується як полівітамінний засіб при авітамінозах і порушенні обміну речовин, при цукровому діабеті, ожирінні, фурункульозі, зобі та рахіті.

Як лікарська рослина, суниця згадується в літературі XIII століття. Лікарською сировиною є плоди та листя суниці лісової. Плоди збирають у червні – липні; вранці, коли зійде роса, або у кінці дня. Рослина має протизапальну, ранозагоювальну, потогінну, сечогінну, кровоспинну та терпку дію. Регулює обмін речовин, чинить протисклеротичну дію, покращує склад крові.

Крім того, біологічно активні речовини суниці уповільнюють ритм і посилюють амплітуду серцевих скорочень, розширюють кровоносні судини, підвищують тонус і посилюють скорочення матки.

У ягодах суниці знайдена велика кількість яблучної, лимонної, хінної та інших органічних кислот, різних вітамінів, вуглеводів, дубильних речовин, ефірної олії, фітонцидів.

Ягоди суниці корисні як хворим, так і здоровим людям, а особливо дітям. Проте слід пам'ятати, що не всі можуть споживати суницю у великих кількостях без побічних ефектів. У деяких людей її застосування може викликати почервоніння шкірних покривів, свербіж, висип, запаморочення, позиви до блювання та чимало інших неприємних відчуттів, які проходять із припиненням вживання ягід.

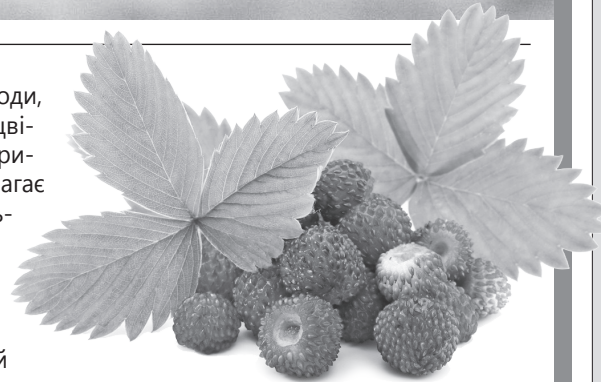
У суниці корисні не лише ягоди, але й листя. Збирають їх у пору цвітіння і сушать у провітрюваних приміщеннях. Настій з листя допомагає при колітах, гастритах, бронхіальній астмі, жовчокамінній хворобі, сприяє поліпшенню сну, нормалізує перистальтику. Окрім того, настій розширює кровоносні судини, підвищує загальний тонус організму. Листя суниці входить до складу вітамінних чаїв, які мають загальнозміцнювальну, кровотворну і протисклеротичну дію, покращують обмін речовин.

Як джерело вітамінів приймають відвар листя і плодів суниці. Готують його таким чином: 20 г сухої подрібненої сировини заливають 1 склянкою гарячої води і кип'ятять 10 хвилин, після чого настоюють упродовж 2 годин, проціджують і приймають по 1 столовій ложці 3 рази на день. Аналогічно приймають відвар при атеросклерозі, ішемічній хворобі серця й аритмії.

Для лікування гіпертонічної хвороби корисно приймати настій листя суниці. Для цього 20 г сухої подрібненої сировини настоюють 2 години в 1 склянці окропу, проціджують і п'ють по 1 столовій ложці 3–4 рази на день.

Як загальнозміцнювальний засіб при розумовій перевтомі і недокрів'ї приймають відвар листя суниці: 20 г сухої подрібненої сировини заливають 1 склянкою гарячої води і кип'ятять 5–10 хвилин, після чого настоюють впродовж 2 годин, проціджують і приймають по 1 столовій ложці 3 рази на день. При захворюваннях селезінки відвар листя приймають по 1 столовій ложці 3–4 рази на день.

Для збудження апетиту при ентероколіті, виразковій хворобі шлунку і дванадцятипалої кишки настій листя суниці п'ють по 1 столо-

вій ложці 3–4 рази на день. Цей же настій корисний у вигляді примочок при геморої, що кровоточить. При захворюваннях жовчовивідних шляхів такий настій приймають по 1/2 склянки 3–4 рази на день до вживання їжі. При бронхіті добре допомагає відвар листя кореневищ суниці.

Готують його таким чином: 20 г сухої подрібненої сировини заливають 1 склянкою гарячої води і кип'ятять 15 хвилин, потім проціджують і доводять об'єм рідини до первинного кип'яченою водою. Приймають по 1 столовій ложці 3–4 рази на день.

Відвар листя і плодів суниці допомагає при захворюваннях нирок, сечового міхура, нічному нетриманні сечі і використовується як сечогінний засіб при порушенні сольового обміну. Для цього 20 г сухої подрібненої сировини заливають 1 склянкою гарячої води і кип'ятять 5–10 хвилин, потім настоюють впродовж 2 годин, проціджують і доводять об'єм рідини до первинного кип'яченою водою. П'ють по 1 столовій ложці 3 рази на день.

При сечокам'яній хворобі з лікувальною і профілактичною метою, особливо в період перед операцією, коли не встановлений тип каменів, застосовують настій листя суниці: 20 г сухої подрібненої сировини настоюють 2 години в 1 склянці окропу, проціджують і п'ють по 1 столовій ложці 4 рази на день.

Будьте здорові!

Суниця без цукру

Інгредієнти:

- Суниця – 800 г
- Вода – 200 мл

Приготування:

Ягоди переберіть, промийте в друшляку й обсушіть. Відокремте плодоніжки, щільно укладіть у підготовлені прогріті банки та залийте кип'ятком. Банки по 0,5 л пастеризуйте при температурі 80°C впродовж 15 хвилин. Не пастеризуйте суницю при більш

високій температурі, інакше ягоди розваряться і втратять свій колір. Зберігайте консервовану суницю в темному місці.

КІВІ – корисний плід

Батьківщина ківі – Китай. Європейці називають плоди ківі «китайським виноградом» або «китайським агрусом», а самі китайці – «мавпячим персиком». Однак вирощують ківі в Новій Зеландії. Цікаво, що врожай ківі починають збирати весною, а на наших прилавках ці смачні плоди є цілий рік.

Насіння цієї екзотичної рослини було завезене в Нову Зеландію 1905 року. Рослину назвали «на честь» місцевої пташки ківі. Зовні плоди ківі абсолютно непоказні й нагадують картоплю, утім всередині смачний кисло-солодкий м'якуш. Їдять ківі свіжими або додають в салати та десерти безпосередньо перед поданням до столу, щоб збереглися вітаміни і гарний смарагдовий колір.

У повністю дозрілих плодів ківі тонкий і приємний змішаний смак – суниці, банана, дині й ананаса. Зрілі ківі на дотик злегка м'які; проте тверді плоди добре дозрівають при кімнатній температурі. Однак при купівлі вибирайте не дуже м'які, не занадто тверді, не в'ялі і не пом'яті фрукти. Зберігати їх краще в холодильнику, помістивши в поліетиленовий пакет із дірочками. У такому вигляді ківі може не зіпсуватися впродовж місяця.

Ківі містить більше вітаміну С, ніж апельсин або лимон. Крім того, ківі багатий на калій, а це корисно для гіпертоніків і сердечників, оскільки ці речовини знижують тиск і живлять серцевий м'яз. А ще в цих плодах є вітамін Е і кальцій. При цьому в ківі всього 60 калорій на 100 г продукту, що робить його цінним дієтичним продуктом. Нарешті, у ньому майже немає натрію і жирів, зате багато вітамінів, амінокислот, фосфору, заліза й інших мікроелементів.

Про кулінарне використання ківі в салатах й інших стравах знають майже всі. Та про те, що ці плоди входять до складу рецептів народної медицини, відомо небагато.

– У разі простудної інфекції, особливо в період епідемії грипу, плід ківі розімніть вилкою, додайте в пюре 1 чайну ложку липового меду і їжте пюре ввечері перед сном.

– При опіках і обмороженнях потертий плід ківі змішайте з 1 чайною ложкою оливкової олії. Змазуйте цією сумішшю хворе місце. Рана швидко заживе.

– Норвезькі вчені виявили в плодах ківі унікальну речовину, що «спалює» шкідливі жирні кислоти, які блокують артерії. Крім того, знижується ризик утворення тромбів. Тому для покращення роботи серцево-судинної системи рекомендують з'їдати 2–3 ківі на день. Через місяць, за оцінками вчених, рівень шкідливих жирних кислот у крові понижеться приблизно на 15%.

Але пам'ятайте! Не рекомендовано вживати ківі дітям до 2 років, щоб уникнути алергічних реакцій!

УКРАЇНСЬКИЙ ГУМАНІТАРНИЙ ІНСТИТУТ

Гуманітарний факультет

- «Філологія»
(англійська мова)
- «Філософія»
(релігієзнавство)
- «Журналістика»

Економічний факультет

- «Фінанси і кредит»
- «Менеджмент ЗЕД»

Планується відкриття нових програм у 2013 р.

Молодший спеціаліст

«Музичне мистецтво»

Бакалавр

- «Економічна кібернетика»
(інформаційні технології в економіці)
- «Фізичне виховання»

www.ugi.edu.ua

Переваги:

Диплом **державного** зразка

Умови для гармонійного **розвитку** особистості

Толерантна атмосфера

Освіта, що ґрунтується на **християнських** цінностях

Студентське **містечко** у мальовничій **місцевості**

Екскурсії, зустрічі з ЦІКАВИМИ особистостями

Територія, **вільна** від тютюнопаління та вживання АЛКОГОЛЮ

Увага, гнучка система знижок!

20%

знижка в оплаті на будь-яку спеціальність упродовж усього терміну навчання на денному та заочному відділенні

50%

знижка в оплаті впродовж усього терміну навчання на другій спеціальності

100%

знижка в оплаті за перший рік навчання для випускників шкіл, які отримали «Золоту медаль»

Тел.: +38 (093) 657-16-69; 08292 Україна, Київська обл., м. Буча, вул. Інститутська, 14

Нам пишуть

Нельзя человеку жить без духовной пищи. В мире множество газет, книг, фильмов, но все это на уровне плоти и чувств, эмоций, т.е. временное. Но в газете «Вечное Сокровище» можно найти пищу как для духа, души и разума, так и советы для здорового образа жизни, об отношениях в семье и воспитании. В «В.С.» все категории читателей – разного возраста, уровня интеллекта и образования – могут найти для себя много полезного и интересного. Но главная заслуга газеты в том, что она возвращает нас к вечным ценностям – к Богу как источнику и смыслу нашей жизни, и показывает путь спасения через Иисуса Христа. Ее название говорит само за себя.

Биленко Василий Афанасьевич
г. Полтава

Заочна Біблійна школа

Твоїм вірним помічником під час вивчення Біблії можуть стати заочні біблійні курси (ЗБК). Уроки цих курсів допоможуть отримати відповіді на найрізноманітніші запитання.

Ми пропонуємо такі курси:

Ви маєте можливість отримувати уроки як українською, так і російською мовами.

- «Нове життя» (серія уроків для вивчення основних біблійних істин);
- «Сила відродження» (поглиблений біблійний курс);
- «Небесна перлинка» (курс для дітей 6-10 років);
- «Таємниці пророцтв Даниїла» (уроки з вивчення книги Даниїла);
- «10 запитань до Бога» (уроки для молоді);
- «Формула життя» (уроки для підлітків та молоді) (рос. мовою);
- «Когда любовь возвращается домой» (біблійні принципи сімейного життя) (рос. мовою).

Заяви надсилайте за адресою:

04071, Київ-71,
а/с 36,
Заочні біблійні курси.

УСПІХ і моральні цінності: чи можна поєднати?

В ЦЕНТРЕ ВНИМАНИЯ

Щодня ми зустрічаємо безліч різних людей. На перший погляд, звичайні люди. Але серед них - багато талановитих і успішних. ХТО Ж ВОНИ?

Дивіться на телеканалі «Надія» програму «В центрі уваги» про звичайних людей, які прагнуть до успіху і при цьому дотримуються високих моральних цінностей.

Нд. - 11:30; Пн. - 15:30; Вт., Сб. - 21:00; Пт. - 12:00

ТЕЛЕКАНАЛ «НАДІЯ»

www.hope.ua

ВАРТО ДИВИТИСЬ

Щомісячна газета «Вісник Скарб»

Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»

Відповідальний за випуск: директор видавництва

«Джерело життя» Василь Джулай

Головний редактор видавництва: Лариса Качмар

Богословська експертиза: докторант богослів'я Ігор Корещук

Відповідальний редактор: Яна Хорошун

Над номером працювали: Віліна Меркулова, Мирослав Джулай

Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Коректори: Олена Мехоношина, Ганна Борисовська

Дизайн та верстка: Тетяна Романко

Наклад: 100 000 прим.

Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А

e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 428-84-38

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, то можете це зробити через банк.

Наші реквізити:

Ідентифікаційний код:

ЄДРПОУ 19350731

Адреса: 04071, м. Київ,

вул. Лук'янівська, 9/10А

Рахунок: 26006149457

МФО 380805

Найменування банку

«РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Києві

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідчення про державну реєстрацію
Серія KB №8176 від 03.12.2003

www.lifesource.com.ua